

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β — Α.Τ. 17 (30) ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1987

Ουδέποτε σαν Κίνημα Ιδεολογικό και Πολιτικό δεχθήκαμε τον λόγο του Ισοκράτη: « Έλληνες οι της Ελληνικής Παιδείας μετέχοντες». Πιστεύουμε πως ο Ελληνισμός είναι μία διπλού περιεχομένου έννοια, περιοχομένου Πνευματικου και Βιολογικού. Έτσι για να είναι κανείς Έλληνας δεν αρκεί νά έχει ελληνική καταγωγή ή ελληνικό προσανατολισμό στη βούληση και στον νου του, πρέπει να έχει και τα δύο διότι ό Προσανατο Ελληνισμός είναι και ΙΔΕΑ αλλά και ΖΩΣΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ.

Πέραν όμως αυτής της βασικής τοποθετήσεως σημασία έχει και η δυνατότης καθορισμού του περιεχομένου των εννοιών και πρώτ' από όλα η απάντηση στο θεμελειώδες ερώτημα: τι το «Ελληνικόν»; Και τούτο διότι ο Λαός μας στην μακραίωνη ιστορική του διαδρομή επέρασε από πολλές περιπέτειες, περιπέτειες πολιτικές, πολεμικές, πνευματικές. Για να είναι λοιπόν κανείς Έλληνας πρέπει κατ' αρχάς να ξεχωρίσει μέσα από όλα αυτά, που εμφανίζονται σαν Ελληνική Ιστορία, εκείνα τα πρόσωπα, εκείνα τα γεγονότα, εκείνα τα ιδεολογικά ρεύματα, που είναι όντως ΕΛΛΗΝΙΚΑ. Δεν αποτελεί στόχο του παρόντος σημειώματος αυτό το ξεκαθάρισμα, στόχο του παρόντος σημειώματος είναι το να επισημάνει στον αναγνώστη πόσο επιπόλαια, όλοι και όλα σε αυτή την χώρα δηλώνουν την «αποκλειστικότητα» αυτής της παγκοσμίου κύρους και μεγέθους Ιδέας, που λέγεται ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ.

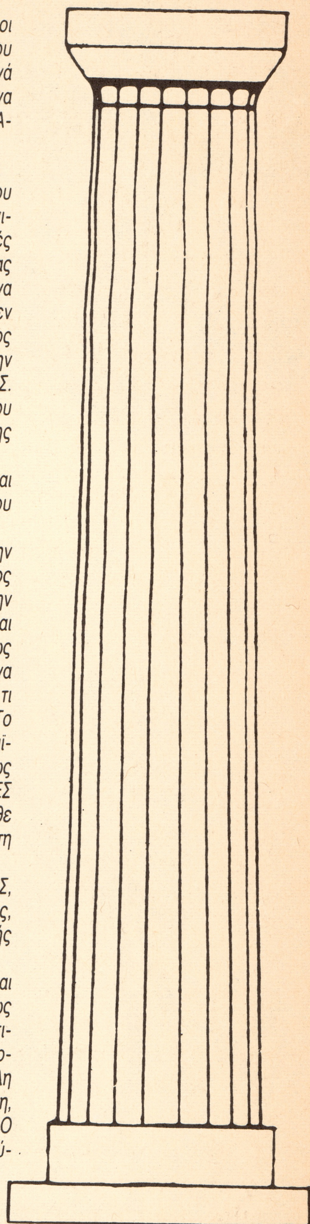
Στην Πατρίδα μας, περισσότερο από κάθε άλλη χώρα στο κόσμο, ανθούσαν τα «μονοπώλια» του πατριωτισμού προς δόξαν του εθνικού διχασμού. Έτσι για κάθε Έλληνα οι μισοί Έλληνες της παρατάξεως του είναι πατριώτες και οι υπόλοιποι προδότες και το αντίστροφο.

Αυτο το φθοροποιό και διαιρετικό πνεύμα ταλαιπωρεί την Πατρίδα μας πολλές δεκαετίες και υπεύθυνος για αυτόν τον διχασμό είναι το κοινοβουλευτικό πολίτευμα και η κατακερμάτιση του Λαού μας σε κομματικές προτιμήσεις.

Όπως λοιπόν όλοι οι Έλληνες έτσι και εμείς δεχόμαστε την κατηγορία του «προδότη» για την Ιδεολογική μας τοποθέτηση. Εδώ όμως υπάρχουν κάποια προβλήματα διότι ναι μεν μπορεί κάποιος να πει πως οι κομμουνιστές εξαρτώνται απο τη Μόσχα, δεν αρνούνται εξάλλου την σχέση τους με την «μεγάλη σοσιαλιστική πατρίδα», διότι ναι μεν μπορεί να πει κάποιος πως οι φιλελεύθεροι εξαρτώνται από τις Η.Π.Α., γνωστή είναι σε όλους η πάγια αντίληψη των οπαδών της αστικής παρατάξεως πως χωρίς την Αμερική η Ελλάδα θα χανόταν και πως η Αμερική θα μας σώσει, ναι μεν είναι δυνατόν να λεχθούν όλα αυτά για όλους αυτούς, αλλά για μας τι μπορεί να πει κανείς σήμερα εν έτει 1987; τι μπορεί να πει κανείς για τους Εθνικοσοσιαλιστές του 1987; ότι εξαρτώνται από πού και γιατί; Το Βερολίνο που πιστεύουμε έπεσε στα 1945, έπεσε σαν το τελευταίο Κάστρο της Μεγάλης Ευρωπαϊκής Ιδέας. Εάν κάποιοι σήμερα εκ των πραγμάτων και εξ αντικειμένου μπορούν να ισχυρισθούν πως πιστεύουν και αγωνίζονται για την ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ είμαστε μόνο ΕΜΕΙΣ, ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ ΤΟΥ «ΛΑ·Ι·ΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ», κι' αυτό γιατί μόνο εμείς πολεμάμε κάθε διεθνή συνασπισμό, κι' αυτό γιατί μόνο εμείς πολεμάμε το δικέφαλο τέρας που δημιούργησε τη Γιάλτα, τον εγκληματικό κρίκο Μόσχας-Ουάσιγκτον.

Είμαστε ΕΛΛΗΝΕΣ πρώτα απ' όλα και πάνω απ' όλα γιατί έχουμε βιώσει την έννοια ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ, που είναι έννοια, που δεν έχει καμμία σχέση με κανένα Ν.Α.Τ.Ο. και κανένα Σύμφωνο της Βαρσοβίας, που είναι έννοια χωρίς καμμία σχέση και συνάφεια με τα συμφέροντα της οποιασδήποτε κοινωνικής τάξεως, συμφέροντα που υπερασπίζονται οι υπάρχουσες σήμερα πολιτικές δυνάμεις.

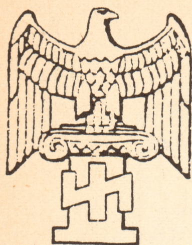
Αυτό είναι το Πιστεύω μας, αυτό είναι το ανέσπερο φως από όπου αντλεί Δύναμη, Ουσία και Περιεχόμενο ο «Λαϊκός Σύνδεσμος»: ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ. Όλα τα άλλα εκ του πονηρού... Βεβαίως υπάρχουν και κάποιοι περιθωριακοί και αποτυχημένοι όχι μπολσεβίκοι ή φιλελεύθεροι, αλλά «εθνικιστές», εθνοκοινωνιστές», «κοινωνικο-εθνιστές», «παρεμβατιστές», «παρεμβολιστές» και «διεμβολιστές», υπάρχουν και όλες αυτές οι θλιβερές φιγούρες, που τώρα τελευταία έκαναν την μεγάλη ανακάλυψη, μια ανακάλυψη που λέει πως δεν είμαστε Έλληνες, αλλά Γερμανοί! Μια ανακάλυψη, που εντάσσεται στα πλαίσια της πλοκής μυθιστορημάτων τύπου: «Ο άγνωστος πόλεμος» ή «Ο Θάνατος του Τιμόθεου Κώνστα». Τους αναγνώστες μας, που μαθαίνοντας αυτή την είδηση ανησύχησαν, πληροφορούμε πως η «Χρυσή Αυγή» θα συνεχίσει να εκδίδεται στην Ελληνική Γλώσσα..

Υπεύθυνος συμφώνως τω νόμω: Ν. Γ. Μιχαλολιάκος

Περίοδος Β΄ - Αριθμός τεύχους 17 (30) ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1987

Τ.Θ. 8346 - Αθήνα Ομόνοια 100 10 • Τ.Θ. 11207 - Θεσ/νίκη 541 10

Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ

Πολλά έχουν γραφεί για την 28η Οκτωβρίου 1940 και τον Ελληνο-Ιταλικό, Ελληνο-Γερμανικό πόλεμο 1940-41. Συμπληρώνονται φέτος 47 χρόνια από την μοιραία εκείνη μέρα, που οδήγησε την χώρα μας στην πλέον ατυχή ιστορική περίσταση των τελευταίων δεκαετιών. Η Ιστορία εκείνης της περιόδου έχει παρουσιασθεί με τρόπο ψευδές και χαλκευμένο, κι' αυτό γιατί αφ' ενός μεν την Ιστορία ως γνωστόν την γράφουν με τον τρόπο που τους συμφέρει οι νικητές, αλλά και γιατί αφ' ετέρου ειδικά για την Πατρίδα μας, το Καθεστώς, που έδωσε τη Μάχη του 1940, το Καθεστώς της 4ης Αυγούστου ήταν και αυτό από τους ιδεολογικά νικημένους του Μεγάλου Πολέμου. Πώς συνέβη αυτό; την απάντηση μπορούν να δώσουν μόνο οι μεγάλοι αρχιτέκτονες της συνομωσίας κατά των λαών, οι Άγγλοι ιμπεριαλιστές, και οι Σιωνιστές Πάτρωνές τους. Το να μιλήσει κανείς αναλυτικά για τα παρασκήνια εκείνης της περιόδου δεν είναι δυνατόν να αποτελέσει το αντικείμενον ενός άρθρου, αλλά βιβλίου ολόκληρου. Στο παρόν πόνημα θα αναφερθούν ορισμένα μόνον γεγονότα με σκοπό να προβληματισθεί ο αναγνώστης και να αντιληφθεί επιτέλους ότι η Αλήθεια είναι εντελώς διαφορετική από αυτήν που του παρουσιάζουν.

Κατ' αρχάς θα πρέπει να δηλώσουμε τη θέση μας και να πούμε πως ΤΙΜΟΥΜΕ τον Ηρωϊκό Αγώνα του Στρατού μας, της περιόδου 40-41 άσχετα από το γεγονός ότι θεωρούμε πέρα για πέρα άτυχη για τον λαό μας, αλλά και για τους λαούς της Ευρώπης αυτή την Ιστορική Περίσταση.

Την 28η Οκτωβρίου στην Ελλάδα πρωθυπουργός ήταν ο Ιωάννης Μεταξάς και Βασιλεύς ο Γεώργιος ο Β΄. Ο προσανατολισμός του Μεταξά απέναντι στην επερχόμενη Παγκόσμια σύγκρουση ήταν η Ελλάς να μείνει Ουδετέρα. Αντιθέτως ο Γεώργιος, ο οποίος και είχε ουσιαστικά την δύναμη, είχε σκοπό η Ελλάς να ταχθεί με το μέρος της Αγγλίας, ακόμη και εαν αυτό ήταν εις βάρος των εθνικών μας συμφερόντων. Όλη η ιστορία είχε εξελιχθεί σε ένα παιχνίδι λεπτών ισορροπιών. Ο Γεώργιος με κάθε τρόπο παραβίαζε την ουδετερότητα της χώρας με μυστικές συμφωνίες με τους Γάλλους και τους Βρεττανούς. Παρ' όλα αυτά όμως ήταν αδύνατον να εξαναγκάσει τον στην πλειοψηφία του Γερμανόφιλο Ελληνικό λαό εκείνης της εποχής να συμμετάσχει σε έναν πόλεμο για τα Αγγλικά συμφέροντα, ήταν αδύνατο να επιτύχει κάτι τέτοιο εαν η Ελλάς δεν εδέχετο την άδικη και αψυχολόγητη επίθεση απο την Ιταλία την 28η Οκτωβρίου 1940. Πώς οδηγηθήκαμε όμως στην 28η Οκτωβρίου; Μια απάντηση στο ερώτημα αυτό δίνεται από αυτά τα ίδια τα απομνημονεύματα του Ουίνστον Τσώρτσιλ, όπου καθίσταται σαφές ότι πρόθεσις της Βρεττανικής διπλωματίας και κατασκοπίας ήταν από τις αρχές ακόμη του πολέμου (1939) η εμπλοκή του Άξονος σε πόλεμο και επιχειρήσεις στα Βαλκάνια. Στο ίδιο ερώτημα απαντούν επίσης και τα πρακτικά των συνεδριάσεων του Ιταλικού Υπουργικού Συμβουλίου της περιόδου εκείνης, όπου βλέπει κανείς πως αυτός, που με εμμονή υπεστήριζε την κήρυξη του πολέμου κατά της Ελλάδος ήταν ο Υπουργός Εξωτερικών της Ιταλίας Κόμης Τσιάνο, ο Τσιάνο που πέντε χρόνια μετά απεδείχθη πως ήταν πράκτορας των Άγγλων και που γι' αυτόν τον λόγο εξετελέσθη. Ατυχής λοιπόν, άδικη, αψυχολόγητη και στερούμενη της οποιασδήποτε στρατηγικής σημασίας ήταν η επίθεση της Ιταλίας κατά της Ελλάδος. Και αυτή ακριβώς η επίθεση είναι και ένας από τους λόγους, που ο Αδόλφος Χίτλερ στα 1945 γράφει: «Η μεγαλύτερη εξυπηρέτηση, που θα μπορέσουν να μας παράσχουν οι Ιταλοί, ήταν το να μην συμμετέχουν σε αυτόν τον πόλεμο».

Την 28η Οκτωβρίου 1940 η Ελλάς εδέχθη την επίθεση της Ιταλίας, μια επίθεση χωρίς κανένα

περιεχομενο. Ορθώς, πολύ ορθώς ο Στρατηγός Μεταξάς απήντησε ΟΧΙ, γιατί έτσι απαιτούσε η Ελληνική Ιστορία και η Τιμή του ως Στρατιώτου. Και Εμείς οι Έλληνες Εθνικοσοσιαλιστές στο υποθετικό ερώτημα του τι θα πράτταμε τότε, απαντούμε: Θα πολεμούσαμε τον εισβολέα γιατί για τον Εθνικοσοσιαλισμό πάνω απ' όλα είναι η υπεράσπιση της Πατρίδας και η Τιμή της Στολής!

Το τι επακολούθησε της 28ης Οκτωβρίου είναι και αυτό γνωστό με στρεβλωμένο τρόπο. Τα γεγονότα, που οδήγησαν στην ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ του Ιωάννου Μεταξά, παραμένουν για τους πολλούς άγνωστα. Η αναφορά τους αποτελεί αντικείμενον υπό έκδοσιν Ιστορικής ερεύνης του «Λαϊκού Συνδέσμου». Αυτό που εδώ θα αναφερθεί είναι το εξής: Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΕΙΧΕ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΣΤΟΝ ΜΕΤΑΞΑ ΛΗΞΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, ΑΝΑΚΩΧΗ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΟΥΔΕΤΕΡΑ. Ο ΜΕΤΑΞΑΣ ΤΟ ΕΙΧΕ ΔΕΧΘΕΙ ΚΑΙ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΗ ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

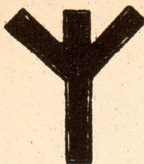
Σε λίγες μέρες μετά την έκδοση του παρόντος θα ακουσθούν από ραδιόφωνα και τηλεοράσεις επετειακές εκπομπές για την 28η Οκτωβρίου, όπου μεταξύ των άλλων θα ακουσθεί και το εξής αμίμητο: «ότι ο πόλεμος του 1940 ήταν πόλεμος κατά του Φασισμού». Εδώ όμως προκύπτει το εξής ερώτημα: Τι από τα δύο; Πόλεμος της Ελλάδος κατά του Ιταλικού Φασισμού ή πόλεμος της Ιταλίας κατά του Ελληνικού Φασισμού του Καθεστώτος της 4ης Αυγούστου, καθεστώς που αυτοί οι ίδιοι αποκαλούν φασιστικό, και που ήταν εν πολλοίς και σε γενικές γραμμές φασιστικό; Το πιο φαιδρό όμως αυτών των εκπομπών είναι ότι θα εμφανισθούν σε αυτές και επώνυμοι μπολσεβίκοι, εκπρόσωποι της «Εθνικής Αντίστασης», ενώ είναι σε όλους γνωστό από τις επιστολές Ζαχαριάδη πως το ΚΚΕ το 1940, λόγω του συμφώνου Ρίμπεντροπ-Μολότωφ, καλούσε τους Έλληνες Στρατιώτες να μην πολεμήσουν και αποκαλούσε τον Αμυντικό πόλεμο της Ελλάδος, πόλεμο «φασιστικό και Καταχτητικό».

Στο υποθετικό λοιπόν ερώτημα του τι θα πράτταμε στον πόλεμο του 1940-41 απαντούμε: Θα πολεμούσαμε τον εισβολέα! Όμως σχετικά με όλα αυτά είναι και τα λεγόμενα του Στρατηγού Πλαστήρα στα 1943 στο Βισύ, όπου είχε δηλώσει: «Το 1940-41 πολεμήσαμε για την υπεράσπιση της Πατρίδας, δεν είναι δυνατόν όμως σήμερα (1943) να ευχόμαστε την νίκη του Στάλιν». Από αυτή ακριβώς την δήλωση προκύπτει και η απάντηση μας για το τι θα κάναμε στην περίοδο του πολέμου: Το 1940-41 με την Τιμημένη Στολή του Έλληνα Στρατιώτη στην Πίνδο και στο Ρούπελ, το 1942-45 με την Τιμημένη Στολή του Ευρωπαίου Μαχητή κατά του μπολσεβικισμού, στη Μάχη της Μόσχας, στο Στάλινγκραντ, στο Βερολίνο. Αυτή είναι η θέση μας και είμαστε περήφανοι γι' αυτό.

Για το πόσο έχει στρεβλωθεί η Ιστορία ας αναφέρουμε και τα εξής από τα γεγονότα που συνέβησαν την περίοδο εκείνη σε μία άλλη χώρα, την Γαλλία. 1939, η Γερμανία επιτίθεται στην Γαλλία, ο Ρομπέρ Μπραζιγιάκ, γνωστός Γάλλος συγγραφέας με Φασιστικές Ιδέες πολεμά σαν απλός Στρατιώτης κατά των Γερμανών, συλλαμβάνεται αιχμάλωτος και κρατείται για αρκετούς μήνες μετά την λήξη του πολέμου. Οι Γάλλοι κομμουνιστές, πάλι λόγω του συμφώνου Ρίμπεντροπ-Μολότωφ, δεν πολεμούν, αλλά διασπείρουν στο μέτωπο το γνωστό ηττοπαθές μήνυμα: ΠΟΥΡΚΟΥΑ; (γιατί;). 1945, ο Ρομπέρ Μπραζιγιάκ εκτελείται σαν συνεργάτης των Γερμανών έχοντας σαν βασικούς κατηγόρους του Γάλλους Κομμουνιστές...

Ν. Γ. Μιχαλολιάκος

> — Η πολιτική είναι τίποτε άλλο εκτός από την τέχνη της ψευδολογίας;
>
> ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ

"Η Αρχαία Ελλάς ηναλώθη". Αυτό, είναι ένα μήνυμα πλήρες περιεχομένου, δεκτό ακουστικά και οπτικά, και αποδεκτό ηθικά από τους πάντες. Η διαφορά έγκειται στο ότι διαφωνούν για το αποτέλεσμα αυτής της αναλώσεως. Αναντίρρητα, η μεταφορά του Πλάτωνα, του Αριστοτέλη και των άλλων μεγάλων πηδαλιούχησε (και ευτυχώς, κάπου πηδαλιουχεί) την Δύση.

Αναντίρρητα, οι εσωτερικές σχολές των Πυθαγορείων, έπαιξαν πρωταρχικό ρόλο στην οριοθέτηση και κατεύθυνση των συγχρόνων εσωτερικών και των διαφόρων μυητικών ταγμάτων: Τα περισσότερα "μυητικά ιδρύματα" (έτσι... αυτοαποκαλούνται) θεωρούν τον Πυθαγόρα ως πατέρα και πρώτον δάσκαλο.

Αναντίρρητα, η Ελλάδα μεταλαμπάδευσε στον κόσμο τις υπέρτατες σοφίες.

Υπήρξε όμως και γέφυρα! Υπήρξε και αγωγός ρευμάτων, αλλά και το σημείον αναφοράς του παγκοσμίου πεπρωμένου επάνω στην πλέον επίμαχη (άρα και... πλέον κατάλληλη) περίοδο.

Η πτώση των πνευματικών και ιερατικών κέντρων, ισοδυναμούσε με την αρχή της γενικότερης πτώσεως: Ούτε ο πελοπονησιακός πόλεμος, ούτε το υπέρλαμπρο παράδειγμα του Φίλιππου του Μακεδόνα στάθηκαν ικανά, να συνετίσουν το Ελληνικό σώμα, που ασταμάτητα ονειρεύονταν το τέλος του.

Ο έρωτας της παρακμής σύμπτωμα βιωματικά γνωστό σε όλους μας από την επικοινωνία με την εποχή στην οποία ζούμε, είχε καταλάβει τους πάλαι ποτέ εξαίσιους ταγούς του Απόλλωνα.

Ο Απολλωνίδης λοιπόν γίνεται Βακχίδης!

Η μέθοδος επαναφοράς (η οποία, στην καθημερινή, χριστιανική και μαγική ορολογία λέγεται τιμωρία) απαιτεί άμεση απομόνωση από την ενεργό συμμετοχή στις πραγματικότητες, πλήρη ΕΠΙΓΝΩΣΗ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΑΡΑ και των ΔΥΝΑΤΩΝ, και των ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙ.

Η επαναφορά αυτή, εξαρτάται πρώτιστα από τον βαθμό συνειδητότητας της αναθεωρούσης οντότητας, άρα και της ωριμότητας και ισχύος της. Σε κάθε περίπτωση, οι διεργασίες που προέχουν είναι:

I. Εκδίωξη και εξαφάνιση των στοιχείων που αλλοτριώνουν τον χαρακτήρα της οντότητας.

II. Εναρμόνιση όλων των χαρακτήρων της οντότητας, και τήρηση της ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ των.

III. Διαρκή έρευνα του ΧΩΡΟΥ και ΑΓΩΝΑ γι' αυτήν. Πράγματι λοιπόν! Η αρχαία Ελλάδα είχε τύχη Προμηθεϊκή! Δεν διαφωνούμε!!

Απομένει όμως, το ΔΥΣΚΟΛΩΤΕΡΟ ΕΡΓΟ τόσο στην ίδια την Ελλάδα, όσο και στους Άριους αδελφούς της: Η ΕΚΜΑΘΗΣΗ ΤΟΥ ΜΥΘΟΥ!! Οι σύντομοι, οι ατελείωτοι, οι σκοτεινοί και αστραφτεροί μεσαίωνες δεν είναι τίποτ' άλλο παρά ιστοί της ρίζας του αιώνιου κοσμικού δένδρου, που μεταφέρουν προς τα άνω, τα ζωτικά ρευστά που συνέλεξαν από κάτω. Αποτελούν παράλληλα, το βάθρο στηρίξεως του θείου αγάλματος, και το ΕΡΕΙΣΜΑ της μνήμης.

Όμως, πριν από κάθε σκέψη και πριν από κάθε πράξη, όλοι πρέπει να βλέπουν το υπέρτατο νεύμα του Ήλιου πάνω από την πύλη των Δελφών: "ΓΝΩΘΙΣ' ΑΥΤΟΝ" ίσως αυτό να αρκεί, χωρίς άλλες περιπλανήσεις.

— Διατυπωμένο Απολλώνια και εποπτικά, καθοδηγεί τα τέκνα του Απόλλωνα. Και αν η αυτογνωσία είναι δύσκολη, και αν η γνώση του προορισμού είναι δύσκολη, και αν τον αγώνα μας αντιστρατεύεται ο πάντα οργανωμένος Loki είμαστε τόσο μεγάλοι, ώστε να ξεπεράσουμε τις χυδαίες και απάνθρωπες ενσαρκώσεις του.

— Μοιραία έρχεται ως τόσο η επίδραση του Ιουδαιοχριστιανισμού των Παύλων και των Αυγουστίνων, και των ψυχοπνευματικά συγγενών ρευμάτων, ιδίως από τον 19ο αιώνα και μετά.

— Αναμφίβολα, ο μπολσεβικισμός, σαν στάση απέναντι στη ζωή, είναι παλαιά πραγματικότητα στην οποία αλλάζουν μόνο οι τύποι. Χωρίς να επεκταθούμε σε λεπτομέρειες, πρέπει να ανακαλέσουμε στην μνήμη των αναγνωστών, τις εποχές του Αλεξάνδρου, την Αλεξανδρινή και Μεταλεξανδρινή περίοδο σε σχέση με τις μετά τον 18ο αιώνα σημερινές.

— Δεν χωρίς όμως αμφιβολία, πως, ο σημερινός Loki, κρατά στα χέρια του όπλα μαζικώτερα, μιας και έχει να φυλαχτεί από περισσότερες πλευρές.

— Η άρνηση του ηρωικού τρόπου ζωής, ήταν το πρώτο μεγάλο επίτευγμα του ιουδαιοχριστιανισμού. Η μαζοποίηση, η υπόσχεση αρρωστημένων παραδείσων και βασιλειών άπιαστων τότε περνούσαν εύκολα.

Σήμερα, όμως ο ευδαιμονισμός έχει αμβλύνει τα επουράνια τους.

— Θα λέγαμε με όλον μας τον σαρκασμό, πως, ή ο Θεός τους πλησίασε περισσότερο στη γη, ή αυτοί τείνουν προς το... Θείον.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ - ΚΡΙΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

Πολλά έχουν γραφεί για την περιβόητη Νύχτα των Μεγάλων Μαχαιριών κατά την οποία μερικοί κορυφαίοι ηγέτες των S.A. με επί κεφαλής τον Ραιμ διατάχθηκαν να αυτοκτονήσουν ή εκτελέσθηκαν. Σύμφωνα με την αστική και μπολσεβίκικη παραμυθολογία στις 29 Ιουνίου 1934 ο Χίτλερ πέταξε τη μάσκα και υπακούοντας τις εντολές των πατρώνων του πλουτοκρατών, μεγαλοβιομηχάνων και στρατοκρατών έπνιξε στο αίμα την προσπάθεια των S.A. για μια αληθινά σοσιαλιστική επανάσταση. Έκτοτε ο Εθνικοσοσιαλισμός "υπηρέτησε" πιστά το μεγάλο κεφάλαιο. Αν και φιλότιμη, η προσπάθεια των ιστορικών των εξωνημένων στο Κυρίαρχο Σύστημα να τακτοποιήσουν και να κλείσουν βιαστικά αυτό το ζήτημα, προσκρούει στην επισταμένη ιστορική έρευνα, που αποκαλύπτει ότι η αλήθεια είναι τελείως διαφορετική. Κι ας εκκινήσουμε από την ίδια την επιχειρηματολογία των αντιπάλων μας. Πόσοι εξοντώθηκαν εκείνη τη Νύχτα και τις μέρες που ακολούθησαν; Πάνω από 1000 σύμφωνα με τα επίσημα τελικά πορίσματα. Πόσοι από αυτούς είναι μέλη των S.A.; Όχι περισσότεροι από 20! Μεταξύ αυτών και τα επιφανή στελέχη του Κόμματος και των S.A. Ραιμ, Στράσσερ, Έρνστ. Τι ήταν όλοι οι υπόλοιποι; Μήπως οπαδοί αντιφρονούντων κομμάτων; Όχι! Ήταν όλοι ανεξαιρέτως εκπρόσωποι της Άρχουσας μεγαλοαστικής Τάξης, της πιο σάπιας και παρηκμασμένης ολιγαρχίας. Πως εξηγείται λοιπόν ο εκλεκτός της ολιγαρχίας να εξοντώνει ανελέητα τα πιο επιφανή μέλη της; Η αλήθεια λοιπόν είναι τελείως διαφορετική από αυτή που μας δίδαξαν. Τα S.A. αντιπροσώπευαν την ακαταστάλαχτη τακτική ορμή του πλέον επαναστατικού κινήματος της σύγχρονης Ιστορίας. Η πολιτική συνείδηση όμως και η Ιδεολογική εκπαίδευση των μαζών που συνωθούντο στις τάξεις τους ήταν περιορισμένη μια και το σύντομο χρονικό διάστημα που είχε παρέλθει από την κατάκτηση της εξουσίας, δεν επέτρεπε την αποκρυστάλλωση μια τέλειας ιδεολογικής ωριμότητας. Έτσι την πιο κρίσιμη στιγμή που το καθεστώς πάλευε με πλήθος εσωτερικούς και εξωτερικούς εχθρούς, προσπαθώντας να επιβάλει την κυριαρχία του, τα S.A. με διάχυτη την πολιτική ανωριμότητα των αρχηγών τους απαίτησαν την άμεση επιβολή μιας πολιτικής και κοινωνικής μεταρρυθμίσεως που οι περιστάσεις της στιγμής δεν επέτρεπαν την πραγματοποίησή της. Οι δολοπλοκίες των εκπροσώπων της σάπιας ολιγαρχίας που ακόμη δεν είχε χάσει όλα τα ερείσματά της στο Νέο κράτος, οι πιέσεις των στρατοκρατών και κυρίως οι μηχανορραφίες της εξωτερικής πολιτικής των Άγγλων και των Γάλλων και οι ωμοί εκβιασμοί τους προς τον Χίτλερ ήταν στην ημερήσια διάταξη και αποσκοπούσαν στην αποσταθεροποίηση του καθεστώτος. Μέσα στον επαναστατικό ενθουσιασμό και την πολιτική του αφέλεια, ο Ραιμ έπεσε θύμα των ραδιουργιών αυτών και κυρίως της δόλιας Γαλλικής πολιτικής. Προ της καταστάσεως και αφού ο Ραιμ δεν κατέστη δυνατό να συνετισθή ο Χίτλερ δεν είχε άλλη επιλογή.

Ο Ραιμ ζήτησε πρώιμα την επανάσταση που ο Χίτλερ πραγματοποίησε τρία χρόνια αργότερα και αφού πλέον το καθεστώς είχε απαλλαγή από τους βυσσοδομούντες εχθρούς του, μέσα από τα S.S. Ο Ραιμ όμως εστερείτο της πολιτικής οξυδέρκειας του Αρχηγού του και έπεσε θύμα ενός άμετρου ενθουσιασμού που τον κατέστησε όργανο

των εχθρών του Εθνικοσοσιαλισμού. Ο Χίτλερ εξέφραζε και πίστευε αυτό ακριβώς που πίστευαν και ήθελαν τα S.A. Μόνο που είχε εκείνη την πολιτική ωριμότητα που οι μάζες δεν μπορούσαν να επιδείξουν. Και ο χρόνος τον εδικαίωσε.

Η αναγκαστική εξόντωση του Ραιμ, του κυριώτερου σύντροφου και συναγωνιστή του, στάθηκε για τον Χίτλερ η πιο επώδυνη εμπειρία της σταδιοδρομίας του μέχρι το τέλος.

Ας πάρουμε ένα - ένα τους ισχυρισμούς.

Είναι βέβαιο ότι υπήρξε έντονος ρυθμός επανεξοπλισμών στη Γερμανία μετά την άνοδο του Εθνικοσοσιαλισμού. Και είναι εξ ίσου βέβαιο ότι το γεγονός αυτό συνέβαλε σημαντικά αν και όχι κατά κύριο λόγο στη μείωση της ανεργίας. ΄Ομως δεν μπορούμε να καταλάβουμε γιατί αυτό ενοχλεί τους αστούς και μπολσεβίκους ιστορικούς, όταν την ίδια εποχή οι εξοπλισμοί των δικών τους χωρών ήταν το ίδιο ή και περισσότερο έντονοι. Η Γερμανία με τον επανεξοπλισμό της πέτυχε αφ᾽ ενός την μείωση της ανεργίας αφ᾽ ετέρου την αμυντική της θωράκιση, πράγμα που ακριβώς δεν επιθυμούσαν οι σύμμαχοι. Διπλό λοιπόν το όφελος που προσέφερε ο Εθνικοσοσιαλισμός. ΄Αλλωστε χωρίς την δημιουργία της απαραίτητης υποδομής ο επανεξοπλισμός της Γερμανίας θα ήταν απραγματοποίητο όνειρο, διότι η εξάρτηση από την παροχή τεχνολογίας των συμμάχων θα ήταν μόνιμη.

Ο επανεξοπλισμός όμως στην πραγματικότητα δεν ήταν παρά μόνο μία και όχι η σημαντικότερη συνισταμένη στο Γερμανικό οικονομικό θαύμα, που επετέλεσε ο Εθνικοσοσιαλισμός καταφέροντας να δημιουργήσει θέσεις παραγωγικής εργασίας σε 6.000.000 ανέργους σε λιγότερο από τρία χρόνια. Το θαύμα αυτό που δεν έχει ομοιότητα στην Ιστορία. Οφείλεται στην επαναστατική, ριζοσπαστική όσο και φιλολαϊκή οικονομική πολιτική του Εθνικοσοσιαλισμού που κατόρθωσε να συνενώσει τους πολίτες της Γερμανικής Λαϊκής Κοινότητας σ᾽ ένα κοινό εθνικό πεπρωμένο υπεράνω των αντιμαχομένων συμφερόντων τους και του ατομικού ωφελιμισμού τους. Η οργανική κοινωνία των συνεργαζομένων τάξεων που οικοδόμησε ο Εθνικοσοσιαλισμός στηριζόμενος σε συνειδητούς πολίτες που ήταν πρώτα πατριώτες και ύστερα ιδιοτελή άτομα είχε σαν αποτέλεσμα την οικονομική ευφορία όλου του λαού. ΄Ολα τα μεγαλόπνοα έργα και οι μεγάλες βιομηχανικές μονάδες που ως και σήμερα θαυμάζουμε, έχουν τα θεμέλιά τους σ᾽ εκείνη τη χρυσή εποχή.

Τέλος θα θέλαμε να θέσουμε ένα ερώτημα σ᾽ αυτούς που ισχυρίζονται ότι δήθεν ο επανεξοπλισμός της Γερμανίας ήταν εκείνος που εξάλειψε την ανεργία. Πως οι ιλλιγγιώδεις σημερινοί εξοπλισμοί των δικών τους χωρών που σημειωτέον δεν επιδιώκουν μόνο την αυτάρκεια αλλά κυρίως την διεθνή εμπορία όπλων, γενόμενοι οι καταστροφείς των λαών όλης της υφηλίου προς δόξαν της κερδοσκοπίας τόσο του καπιταλισμού όσο και του σοσιαλισμού, δεν κατόρθωσαν να εξαλείψουν το φαινόμενο της ανεργίας που μαστίζει τους "ανεπτυγμένους βιομηχανικά" λαούς;

΄Οσον αφορά τον δεύτερο ισχυρισμό, ότι δηλαδή η εξάλειψη της ανεργίας οφείλεται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, είναι τόσο γελοίος, που ούτε κρετίνος μπολσεβίκος δεν θα τολμούσε σήμερα να υιοθετήσει.

Παραθέτουμε ωστόσο την εξής πληροφορία του διεθνούς "Ερυθρού Σταυρού" που αποδεικνύει την γελοιότητα του επιχειρήματος. Το 1937 οι πολιτικοί κρατούμενοι στη Γερμανία ήσαν 14.000(!) που σταδιακά εξέλιπαν μέχρι το 1940 με τις χάρες που εκδόθησαν και τις άδειες μεταναστεύσεως που χορηγήθηκαν.

— Ο ηρωισμός ενεργεί πάντα με το συναίσθημα και ποτέ με το μυαλό και γι᾽ αυτό ενεργεί πάντα σωστά.

ΕΜΕΡΣΟΝ

BENITO MUSSOLINI

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΣΑΝ ΔΟΓΜΑ ΚΑΙ ΣΑΝ ΘΕΣΜΟΣ

Το φασιστικό κράτος και η θρησκεία

Το φασιστικό κράτος δεν παραμένει αδιάφορο ούτε έναντι της θρησκευτικότητος, γενικά, ούτε έναντι αυτής της ειδικής, θετικιστικής θρησκείας που λέγεται ιταλικός καθολικισμός. Το κράτος δεν έχει μία θεολογία αλλά έχει μία ηθική. Στο φασιστικό κράτος, η θρησκεία θεωρείται σαν μία από τις πιο βαθειές εκδηλώσεις του πνεύματος και κατά συνέπεια, δεν είναι μόνο σεβαστή αλλά προστατευομένη και προασπιζομένη. Το φασιστικό κράτος δεν δημιουργεί έναν «Θεό» ειδικό, όπως θέλησε να κάνει ο Ροβεσπιέρος σε μία στιγμή delirium της συμβατικής συνέλευσης· ούτε προσπαθεί να την σβήσει μάταια από τις ψυχές, όπως ο μπολσεβικισμός. Ο Φασισμός σέβεται τον θεό των ασκητών, των αγίων, των ηρώων και τον θεό που βλέπει και προσεύχεται μέσα από την αθώα και αρχέγονη καρδιά του λαού.

Τα μυθεύματα της Δημοκρατίας

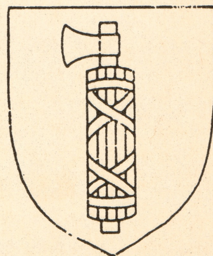
«Η σκέψη, η επιστήμη, — έλεγε ο RENAN (που οι αντιλήψεις του εγγίζουν την προφασιστική διανόηση) κάπου στις φιλοσοφικές του αναζητήσεις — είναι παράγωγα της ανθρωπότητας, αλλά, το να απαιτείς την σκέψη κατευθείαν από τον λαό και μέσα από αυτό είναι μία χίμαιρα. Δεν είναι αναγκαίο, για την ύπαρξη της σκέψης, να την γνωρίζει όλος ο κόσμος. Αλλά ακόμη και αν αυτό θα έπρεπε να γίνει, που απαιτεί προσπάθεια και μόχθο, δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να γίνει από την οποιαδήποτε δημοκρατία που μοιάζει να προσπαθεί να εξαλείψει κάθε είδους πνευματική καλλιέργεια, και ανωτέρων ιδανικών. Η αρχή σύμφωνα με την οποία η κοινωνία δεν υπάρχει παρά για την ευδαιμονία, και η ελευθερία των ατόμων που την αποτελούν, δεν μοιάζει να είναι σύμφωνη με τα σχέδια της φύσης, σχέδια στα οποία μόνον το είδος, λαμβάνεται υπ' όψη και το άτομο θυσιάζεται.

Πολύ φοβάμαι ότι ο καλύτερος ορισμός για την δημοκρατία (σπεύδω να πω ότι θα μπορούσε να κατανοηθεί διαφορετικά) είναι: μία κοινωνική οργάνωση στην οποία μία εκφυλισμένη μάζα ανθρώπων δεν έχει άλλο πράγμα να ασχοληθεί από το να ηδονίζεται με απολαύσεις απεχθείς στον απλό άνθρωπο «του λαού».

Ο φασισμός απωθεί, μέσ' την δημοκρατία, τον παράλογο συμβατικό μύθο της πολιτικής ισότητας, το πνεύμα της συλλογικής ανευθυνότητας και το μύθο της ευτυχίας και της αόριστης προόδου. Αλλά αν η δημοκρατία μπορεί να εννοηθεί διαφορετικά, εαν δηλαδή δημοκρατία σημαίνει να μην απωθείται ο λαός στο περιθώριο του Κράτους, ο Φασισμός θα μπρούσε να ορισθεί από τον συγγραφέα του παρόντος βιβλίου σαν «Δημοκρατία οργανωμένη, συγκεντρωτική, κυριαρχική».

Ο Φασισμός δεν βαδίζει προς τα πίσω

Οι αρνήσεις του Φασισμού προς τον σοσιαλισμό, την δημοκρατία, τον φιλελευθερισμό, δεν πρέπει να κάνουν τον κόσμο να πιστέψει ότι ο Φασισμός σκοπεύει να οδηγήσει τον κόσμο σ' αυτό που ήταν πριν το 1789, χρονολογία που θεωρήθηκε σαν επετειακή στον δημοκρατικό-φιλελεύθερο αιώνα. Δεν επιστρέφουμε πίσω. Το Φασιστικό δόγμα δεν διάλεξε τον de Maistre για προφήτη. Ο μοναρχικός ολοκληρωτισμός ξεπεράσθηκε πια, το ίδιο όπως η εκκλησιολατρεία, όπως τα φεουδαρχικά προνόμια, όπως οι στεγανοποιημένες κλειστές τάξεις. Η ιδέα του Φασισμού περί «κύρους» δεν έχει τίποτα το κοινό με το Αστυνομικό Κράτος. Το να κυβερνάται ένα έθνος από ενα κόμμα «ολοκληρωτικά» είναι ένα νέο φαινόμενο στην ιστορία. Είναι αδύνατο να

γίνουν προσεγγίσεις ή συγκρίσεις. Από τα ερείπια των φιλελεύθερων δογμάτων, των σοσιαλιστικών και δημοκρατικών, ο Φασισμός κρατάει τα στοιχεία που έχουν ακόμη μία ζωτική αξία. Διατηρεί ότι θα μπορούσε να χαρακτηρισθεί «ιστορικό γεγονός» και απορρίπτει όλο το υπόλοιπο, δηλαδή ότι έχει σχέση με την αντίληψη ενός καλού δόγματος κατάλληλου για όλους τους

καιρούς και όλους τους λαούς. Δεχόμενοι ότι ο XIX αιώνας ήταν ο αιών του σοσιαλισμού, του φιλελευθερισμού και της δημοκρατίας, δεν σημαίνει ότι ο XX πρέπει να είναι πάλι ο αιών του σοσιαλισμού, του φιλελευθερισμού και της δημοκρατίας. Τα πολιτικά δόγματα περνούν, οι λαοί μένουν. Μπορεί κανείς να σκεφθεί ότι αυτός ο αιώνας που διανύουμε είναι ο αιώνας του κύρους, ένας αιώνας της «δεξιάς», ένας αιώνας που ανήκει στον Φασισμό. Αν ο XIX αιών ήταν ο αιώνας του ατόμου (φιλελευθερισμός σημαίνει ατομικισμός), τότε θ ακολουθήσει ο αιώνας του «συλλογικού», και κατά συνέπεια της κυριαρχίας του Κράτους. Είναι πολύ λογικό ένα νέο δόγμα να χρησιμοποιήσει τα ζωτικά στοιχεία άλλων δογμάτων. Κανένα δόγμα δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι είναι αμιγές. Είναι συνδεδεμένο, ιστορικά, με άλλα δόγματα του παρελθόντος, και του μέλλοντος. Έτσι και ο σοσιαλισμός του Marx συνδέεται με τον ουτοπιστικό σοσιαλισμό του Fourier, του Owen, του Saint Simon. Έτσι και ο φιλελευθερισμός του XIX αιώνα συνδέεται με την κίνηση των «πεφωτισμένων» του XVIII αιώνα και τα δημοκρατικά δόγματα συνδέονται με τους «εγκυκλοπαιδιστές».

Κάθε δόγμα προσπαθεί να κατευθύνει την δραστηριότητα των ανθρώπων προς ένα καθορισμένο σκοπό, αλλά η δραστηριότης των ανθρώπων αντιδρά στο δόγμα, το μετασχηματίζει, το προσαρμόζει στις καινούργιες ανάγκες ή το ξεπερνά. Το δόγμα καθ' εαυτού πρέπει λοιπόν να μην παραμένει στα λόγια αλλά να γίνεται τρόπος ζωής. Απ' όπου πηγάζει και ο χαρακτήρας του Φασισμού, η θέλησή του για δύναμη, η θέλησή του για να υπάρχει, η θέση του ως προς τη «βία» και την αξία της.

Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΟΧΙ

Κάθε χρόνο στην επέτειο της Εθνικής μας Γιορτής παριστάμεθα μάρτυρες μιας βέβηλης καπηλείας κι ενός βάναυσου βιασμού της Ιστορικής Αλήθειας. Γιατί κυρίως την ημέρα αυτή διαλέγουν οι Ελλαδίτες μπολσεβίκοι, οι μόνιμοι απόντες και προδότες κάθε εθνικού μας αγώνα για να «υπενθυμίσουν» στον λαό τους ανύπαρκτους εθνικούς τίτλους τους. Έτσι ελπίζουν ότι θα εξαλείψουν από την λαϊκή συνείδηση τα ανομήματά τους και θα ενσωματωθούν στον εθνικό κορμό από όπου δίκαια θεωρούνται απόβλητοι.

Οι κομμουνιστές και οι συνοδοιπόροι λοιπόν, αναζωπυρώνουν την ημέρα εκείνη την συντηρούμενη μεταξύ αυτών και των εθνικοφρόνων αστών τεχνητή διαμάχη για το ποιος είπε το «ΟΧΙ». Και κραυγάζουν στεντόρεια ότι το «ΟΧΙ» το είπε ο λαός», για να εισπράξουν την απάντηση πως το είπε ο Μεταξάς και πάει λέγοντας. Βεβαίως όταν οι κομμουνιστές αναφέρονται στο «λαό» υπονοούν κυρίως τους ίδιους και τους συνοδοιπόρους τους. Έτσι λοιπόν, όταν αναφέρονται στο «ΟΧΙ» εννοούν ότι το είπαν και αυτοί ή καλύτερα, αφού το περίσσιο θράσος δεν τους λείπει, περίπου μόνο αυτοί. Η αλήθεια βέβαια είναι ότι οι μπολσεβίκοι έχουν τόση σχέση με το «ΟΧΙ» όση ο φάντης με το ρετσινόλαδο. Διότι, ως γνωστό, η 4η Αυγούστου είχε αποκαλύψει τον προδοτικό τους ρόλο, ώστε η λαϊκή συνείδηση να τους έχει απολακτίσει στο περιθώριο της εθνικής ζωής. Αφ' ετέρου, ισχύοντος του συμφώνου Ρίμπεντροπ-Μολότωφ, οι μπολσεβίκοι, σαν πιστοί υπήκοοι της Μόσχας, θεωρούσαν εαυτούς συμμάχους του Άξονα κι ευλογούσαν της Αντιβρεττανική πολιτική του και την πρακτική της.

Το «ΟΧΙ» πράγματι το είπε ο λαός. Μόνο που από αυτό το λαό και την εθνική ζωή του οι κομμουνιστές ήσαν αποσυνάγωγοι, εξ αιτίας της ίδιας της φύσεως της ιδεολογίας τους.

Και το «ΟΧΙ» ο λαός το είπε με το στόμα ενός ανθρώπου που πράγματι στάθηκε άξιος ηγέτης του την κρίσιμη ώρα. Ο Μεταξάς όσο κι αν τον περιχύνουν με το δηλητήριό τους οι υστερικοί ζηλωτές της δημοκρατίας και του μπολσεβικισμού, πέρασε στην ιστορία σαν Άξιος του Έθνους. Γιατί η Μοίρα τον ετίμησε με την εύνοια της, όταν τον έταξε Αρχηγό του Λαού και ενσαρκωτή της βουλήσεως του Έθνους την Μεγάλη Στιγμή. Κι εκείνος ανταποκρίθηκε στην ύψιστη τιμή και φάνηκε αντάξιός της.

Άξιος λαός δεν μεγαλουργεί με ανάξιους ηγέτες. Το έπος λοιπόν του 40 ανήκει στον λαό και τον ηγέτη του. Κι είναι ακριβώς το έπος στ' Αλβανικά βουνά αυτό που δικαιώνει τον Μεταξά κι αποπλύνει κάθε σφάλμα της πολιτικής του. Τον κατατάσσει δε στο πάνθεον των ηρώων της Ιστορίας, εκείνου ακριβώς που είναι απρόσιτο στους ευτελείς δημοκράτες και μπολσεβίκους υβριστές του.

Βέβαια, παραμένει σ' εμας η υποχρέωση να απομυθοποιήσουμε το καθεστώς της 4ης Αυγούστου με καθαρή ιστορική συνείδηση, και να το τοποθετήσουμε ως εθνικοσοσιαλιστές στις σωστές του διαστάσεις. Τούτο όμως είναι άλλο ζήτημα.

Το έπος του '40 ανήκει στο λαό. Ένα λαό που ενωμένος αγωνίστηκε αντάξια προς το ιστορικό του πεπρωμένο γιατί ήταν απαλλαγμένος από τη δημοκρατική σήψη και το κομμουνιστικό μίασμα.

ΙΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΜΑΣ

Ο καθένας από τους αγωνιστές της Χρυσής Αυγής γνωρίζει στο βάθος της ψυχής πως κι αν ακόμα ήταν 100% βέβαιος ότι ο αγώνας του είναι μάταιος εκείνος θα τον συνέχιζε με την ίδια θέρμη. Κι αυτό γιατί ο αγώνας αυτός δεν υπαγορεύεται ούτε από κάποιες ωφελιμιστικές βλέψεις, ούτε από λογικά επιχειρήματα, ούτε καν από αίσθηση πατριωτικού καθήκοντος. Ο αγώνας αυτός, ο Αγών μας, είναι έκφραση φυλετικής ιδιοσυστασίας. Περιέχεται, δυνάμει, μέσα στα γονίδια κάθε υγειούς φυλετικά στοιχείου, όπως τόσα άλλα ψυχικά χαρακτηριστικά της φυλής μας, όπως και τα σωματικά μας χαρακτηριστικά. Απλώς τυχαίνει τα δικά μας γονίδια να έχουν μεγαλύτερη ένταση «εκφραστικότητος» από άλλων ομοφύλων μας που χρειάζονται λίγο «τσίμπημα» για να ξυπνήσουν.

Κι έρχομαι πάλι στο φλέγον θέμα του αν προσφέρει ο ιδεολογικός αγών της Χρυσής Αυγής, δηλαδή η μορφή αγώνος που σχεδόν αποκλειστικά ακολουθήθηκε μέχρι σήμερα. Όποιος ανέβει σε κείνη, την θρυλική, κορυφή απ' όπου κατοπτεύει την γή ολάκερη, τα μάτια του θ' αντικρύσουν ένα θλιβερό θέαμα: τη μαύρη, κατάμαυρη ψυχή της που σαν τρομερό σύννεφο την περιβάλλει έτοιμη να την πνίξει με το ασφυκτικό της αγκάλλιασμα. Κι όμως σαν σημειακές αχτίδες φωτός μέσα σε σκοτεινή σήραγγα προβάλλουν εδώ και εκει τα ανοίγματα που της εξασφαλίζουν την σωτήρια ανάσα. Κι όλο και διευρύνονται παλεύοντας να σκορπίσουν τη μαυρίλα. Μοναδική χαραμάδα ανάσας πάνω απ' την πατρίδα μας, μοναδική αχτίδα, αυτή που προσφέρει η Χρυσή Αυγή.

Όσοι νομίζουν ότι τα λόγια αυτά αποτελούν κάποια «λογοτεχνική» μεταφορά, πλανώνται πλάνην μεγάλην. Βλέπω το κακεντρεχές ειρωνικό χαμόγελο να σκάει στα πλαδαρά, λιπόσαρκα ή μίζερα σπαγγόλιγνα χείλη εκείνων των λίγων και γνωστών, που διαβάζουν το περιοδικό μας από νοσηρή περιέργεια και φθονερό μαζοχισμό. Εκείνων που το παίρνουν στα χέρια τους με τη φράση «να δούμε τί λένε πάλι οι «Γερμανοί», πάλι για Μεταφυσικές, Απόλλωνες, Βόταν και σβάστικες θα λένε», ενώ την ίδια στιγμή ποθούν μέσα τους το τεύχος που κρατούν νάναι το τελευταίο.

Πόσο δυστυχισμένοι είναι! Πόσο κακόμοιρα μικροί με τις ουτιδανές ψυχούλες τους!

Ω, Μωρές Παρθένες! Εμείς ερχόμαστε από τα βάθη των αιώνων, από την νύχτα των καιρών! Εμείς αγωνιζόμαστε σ' αυτή τη γη από τον «Χρυσούν Αιώνα» εκείνον που αποκάλεσε τον Ηράκλειτο... «Σκοτεινό». Τον «Χρυσούν» εκείνο Αιώνα που ήταν επίχρυσος και μόλις του ξύστηκε η φλύδα σκούριασε! Εμείς δεν κουραστήκαμε να πολεμάμε αιώνες τώρα, τώρα θα κουραστούμε; Πόσο αφελείς, πόσο ανυποψίαστοι, πόσο ανάξιοι για να ασχολούμεθα μαζί σας είσαστε!

Όχι, δεν είναι αλήθεια, αγαπημένε μου συναγωνιστή, που εδώ και κάμποσο καιρό αηδιασμένος από τόση μικρότητα γύρω σου υιοθέτησες, για μια στιγμή, τα λόγια των κομπιουτεράδων που τόσο συχαίνεσαι, όχι δεν είναι αλήθεια πως η διανόηση τελείωσε. Μήπως δεν είν' ο Λόγος που γεννά, που ΔΡΑ; Δεν είν' η σκέψη που φέρνει τη δράση; Μήπως δεν είναι μια και μόνη αχτίδα φωτός ικανή να τρυπήσει, να σκίση και το πιο πυκνό σκοτάδι; Να τες! Δες! Οι πρώτες ακτίνες της Χρυσής Αυγής που προβάλλει λειώνουν το σκοτάδι. Κι είναι, τούτη τη φορά, ΑΤΟΦΙΟ το Χρυσάφι της!

λοί βάρβαροι λαοί ανά τους αιώνας έχουν την ίδια τάση γεννοβολήματος. Είναι αλήθεια ότι οι ΄Ελληνες υπήρξαν ανέκαθεν σχετικώς ολιγάριθμον έθνος περιστοιχιζόμενο από στίφη βαρβάρων. ΄Ομως οι ίδιες θεωρήσεις και ανάγκες οδήγησαν το εθνικοσοσιαλιστικό καθεστώς στην Γερμανία στην εισαγωγή των νόμων που ευνοούσαν την δημογραφική ανάπτυξη του γερμανικού λαού. Νόμων που περιλάμβαναν αυθεντικά ανθρωπιστικά μέτρα όπως η ίδρυση της Lebensbam.

Πού είναι οι ανάλογοι νόμοι στην Ελλάδα; Πού είναι οι φορολογικές, ουσιαστικές απαλλαγές για κάθε τέκνο, όχι μόνον για πολλά τέκνα, οι φορολογικές επιβαρύνσεις ατεκνίας και αγαμίας; Πού οι επιδοτήσεις, οι ουσιαστικές των πολυτέκνων; Πού τα ιδρύματα περιθάλψεως αγάμων εγκύων και των τέκνων τους; Πού οι νόμοι για την κοινωνική αποκατάσταση αυτών των παιδιών;

Πολλά λεφτά, θα μας πουν οι δημοκράτες κύριοί μας. βέβαια, πολλά λεφτά για το φτωχό ελληνικό κράτος που, εν τούτοις, ταΐζει δεκαετίες τώρα συμβούλους, χαρτογιακάδες και δημοκρατικότατους απατεώνες. Μόνον το ποσό των 500 εκατομμυρίων που αναφέρεται ότι εκαρπώθη ένας μόνος από αυτούς τους «κυρίους», αρκούσε για την ίδρυση ενός τέτοιους ιδρύματος.

Πού είναι εξ άλλου οι νόμοι που δεν κοστίζουν και τόσο πολύ; Κατήργησαν τον λογικότατο νόμο της συνυπηρεσίας των δημοσίων υπαλλήλων. ΄Ετσι υπηρετεί ο ένας στην Ρόδο κι ο άλλος στην Αλεξανδρούπολη. ΄Οσο για παιδιά, δι΄ αλληλογραφίας... Στον ελληνικό Στρατό όλη η στοργή, εξαντλείται στις «μαννούλες». Μόνον αυτές έχουν ανάγκη «προστάτου». Αισχρή μικροαστική αντίληψη. Πού είναι οι ευνοϊκές μεταθέσεις για τους παντρεμένους στρατευμένους νέους και η μείωση της θητείας έστω και ελάχιστα γι΄ αυτούς, πολύ δικαιότερη από τους «προστάτες με....»; Μα τότε όλοι θα παντρευόντουσαν, θα μας απαντήσουν. Μα αυτό είναι το ζητούμενο, ηλίθιοι! Γιατί και το πρώτο βήμα είναι βασικό.

Ούτε ένας ουσιαστικός νόμος δεν έχει ληφθεί για την λύση του ζωτικού προβλήματος της ίδιας της φυσικής μας υπάρξεως ως έθνους!

Θα μπορούσε να αντιτείνη κανείς ότι υπεύθυνοι για αυτήν την κατάσταση είμαστε και όλοι, ο καθένας χωριστά, οι νεοέλληνες. Οι νεοέλληνες που προτιμούν την ήσυχη, χωρίς παιδικά κλάμματα, ξάπλα στον καναπέ, βίντεο και ουϊσκάκι και ξηρούς καρπούς. Που δεν θέλουν να περιορίσουν με παραπάνω παιδιά το εισόδημά τους, γιατί τότε δεν θα μπορούν, να αγοράσουν την BMW ή να τα σπάσουν στα μπουζούκια ή να πίνουν καφέ στο Κολωνάκι. Η ελληνική νεολαία που αγωνίζεται να μοιάση στην αμερικάνικη των ΧΑΜΠΟΥΡΓΚΕΡΑΝΘΡΩΠΩΝ (στην κυριολεξία, αφού διά του καταβολισμού παντός άλλου στοιχείου, αναβελίζουν και ανασχηματίζουν το σώμα τους αποκλειστικά με χάρμπουγκερ με μπόλικα κέτσαπ και πίκλες). Η ελληνική νεολαία που όταν δεν εμπνέεται από το θλιβερό ποιά «ιδανικό» του Πολυτεχνείου, εμπνέεται από τα ιδανικά των «σινιέ» ρούχων, των «in» ντίσκο, του Σαραβάκου και του Αναστόπουλου ή των κομπιούτερς...

΄Ομως όχι, ως εθνικοσοσιαλιστές και ως εχέφρονες άνθρωποι, δεν θα αποδώσουμε ευθύνες στα πόδια ή στο συκώτι, αλλά στο ΚΕΦΑΛΙ.

Η λύση; Μα ο Εθνικοσοσιαλισμός.

DELENDA CARTHAGO!

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

— Δύο τρόποι υπάρχουν για να πολεμάς. Πρέπει να είσαι κι αλεπού και λιοντάρι.

ΜΑΚΙΑΒΕΛΙ

ΟΙ ΕΝΟΧΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΑΡΑΣΜΟΥ

Είναι βέβαιο ότι η μεγαλωσύνη δεν μετριέται με το στρέμμα, όπως και είναι βέβαιο ότι η ποιότητα προέχει παρασάγγας της ποσότητας. Όμως είναι εξ ίσου βέβαιο ότι όταν λείψουν οι φυσικοί φορείς της η μεγαλωσύνη θα είναι και πάλι μεγαλωσύνη, αλλά απολιθωμένη...

Δεν είναι στενός εθνικισμός αυτό που μας ωθεί στις σκέψεις που ακολουθούν, άλλωστε είμεθα οι πρώτοι διδάξαντες ευρύτερου Ευρωπαϊκού πνεύματος στον λεγόμενο χώρο, κερδίζοντας το παρωνύμιο «Γερμανοί», αλλά αυθεντικό Άριο φυλετικό πνεύμα. Κι αυτό γιατί το Ελληνικό Έθνος, ομιλόν, ελληνική γλώσσαν είναι απαραίτητο συστατικό στοιχείο, εκ των ων ουκ άνευ, του ευρωπαϊκού οργανισμού. Θα λέγαμε μάλιστα, ότι αν οι Γερμανοί αντιπροσωπεύουν περισσότερο τον νου σ' αυτόν τον οργανισμό, όπως έχει εξελιχθεί ανά τους αιώνες, οι Άγγλοι το νευρικό του σύστημα, και οι Γάλλοι και Ιταλοί την καρδιά και τις αισθήσεις του, οι Έλληνες, ακόμη και αν δεν το συνειδητοποιούν, κοιμισμένο είναι άλλωστε το σώμα, αντιπροσωπεύουν κάτι σπουδαιότερο που κυλάει και εκδηλώνεται με το αίμα του την ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ του.

Συνεχώς ακούγεται, τον τελευταίο καιρό, επαναλαμβανόμενη και από επίσημα τουρκικά χείλη, η διαπίστωση του κινδύνου που αποτελεί η τουρκική δημογραφική έκρηξη και η ελληνική υπογεννητικότης. Κραυγές διαμαρτυρίας εγείρονται κατά της τουρκικής επεκτακτικότητος και της θρασύτητος με την οποία οι Τούρκοι εκφράζουν τις «χιτλερικές» απαιτήσεις τους για ζωτικό χώρο (Lebensraum). Όμως κύριοι ο ζωτικός χώρος δεν είναι «χιτλερική θεωρία», είναι μια γεωπολιτική πραγματικότης.

Μία πραγματικότης θλιβερή για την σημερινή Ελλάδα. Το πρόβλημα μπορεί βεβαίως να είναι γενικώτερο για την Ευρώπη, αλλά εμείς έχουμε τον αμεσώτερο κίνδυνο, λόγω του γλωσσικού αναδέλφου και της γειτνιάσεως με τους βαρβάρους. Γίνεται δε ακόμη σοβαρότερη αν σκεφθή κανείς την ανθελληνική στάση των κοιμισμένων Αρίων αδελφών μας, συνηθισμένων πια στη θέα των αλλοφύλων στις πόλεις τους και κυρίως με τις εξωνημένες στο συχαμερό κατεστημένο της διεθνούς πλουτοκρατίας κυβερνήσεις τους.

Ποιοί είναι όμως οι ένοχοι της καταστάσεως αυτής, η οποία, άνευ καταλλήλου αντιδράσεως καθοδηγούμενη άνωθεν από φωτισμένους και αποφασισμένους ταγούς, προδικάζει το τέλος του έθνους μας μέσα στον επόμενο αιώνα και μάλιστα με μαθηματική ακρίβεια;

Ένοχοι είναι όχι μόνον όλοι όσοι συνείργησαν με διάφορους τρόπους στη δημιουργία του προβλήματος, αλλά και όσοι το ηνέχθησαν. Είναι ένοχες, λοιπόν, όλες οι ελληνικές ηγεσίες μετά το 1950. ΟΛΕΣ. Όχι λοιπόν μόνον εκείνοι που διέπραξαν το έγκλημα της ερημώσεως της ελληνικής επαρχίας στην δεκαετία του '50, όχι μόνον εκείνοι που μέσα στην κορύφωση του προβλήματος νομιμοποίησαν ανεξέλεγκτα τις εκτρώσεις για να τις ελέγχουν λέει (ας νομιμοποιήσουν τότε και την κλοπή να την ελέγξουν και αυτήν) και για να έχει δικαίωμα η κάθε γυναίκα στο σώμα της, λες και είναι δικό της σώμα το ασχημάτιστο κορμάκι που κατασφάζεται. Ο ανθρωπισμός τους όμως εξαντλείται στην μικρή Αντουανέττα...

Ένοχοι είναι, λοιπόν, και όλοι όσοι δεν έλαβαν τα απαραίτητα μέτρα για να αποτρέψουν αυτό το κακό. Είναι αλήθεια ότι όσο πιο κατώτερο είναι ένα είδος τόσο περισσότερο αναπαράγεται (σκεφθείτε πόσα αυγά γεννούν τα μερμήγκια κ.λπ.). Πολ-

ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Πολλές και έντονες είναι οι συζητήσεις τον τελευταίο καιρό γύρω από το πρόβλημα της Παιδείας μας. Οξύτατες διαμάχες έλαβαν χώρα ανάμεσα στους κυριώτερους φορείς και αποδέκτες του προβλήματος, που είναι ο μαθητικός και φοιτητικός κόσμος, το καθηγητικό κατεστημένο, οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί και η Πολιτεία, ως πολιτική εξουσία, κόμματα και θεσμοί. Τελευταία εκδήλωση αυτής της διαμάχης η πρόταση του αρμοδίου υπουργού για επαναφορά των αρχαίων στα Γυμνάσια και οι αντιδράσεις που προκάλεσε Πέρα από τις όποιες διαφωνίες των ενδιαφερομένων μερών γύρω από τις αιτίες, κοινή είναι η παραδοχή ότι η παιδεία μας νοσεί και μάλιστα σε βαθμό επικίνδυνο. Εμείς δεν πρόκειται να σχολιάσουμε τις διισταμένες απόψεις. Απλά και με σαφήνεια, χωρίς περιστροφές και υπεκφυγές θα διατυπώσουμε τη γνώμη μας, γνώμη που απορρέει κατ' ευθείαν από την εθνικοσοσιαλιστική μας συνείδηση.

Το πρόβλημα της Παιδείας μας είναι απόλυτα συνυφασμένο με το γενικώτερο εθνικό, κοινωνικό και πολιτικό μας πρόβλημα και δεν γίνεται να ιδωθεί αποσπασμένο από αυτό. Γιατί η Παιδεία που παρέχει κάθε Πολιτεία στους πολίτες της,είναι έτσι σχεδιασμένη, ώστε ν' ανακλά και να αναπαράγει τις Αρχές του τρόπου ζωής που η Πολιτεία αυτή προασπίζει. Αν αναλύσουμε λοιπόν τις Αξίες του Εθνικού, κοινωνικού και πολιτικού μας βίου, εύκολα θα κατανοήσουμε τί είδους παιδεία παρέχεται στους ελληνόπαιδες σήμερα.

Στο στερέωμα της εθνικής μας ζωής, απουσιάζει τελείως οποιαδήποτε ουσιώδης αναφορά στα εθνικά ιδανικά, στους αγώνες και τις αξίες που έθρεψαν και σημάδεψαν την Ιστορία της Πατρίδας μας. Άνθρωποι χωρίς παλμό, φλόγα και πίστη, δημόσιοι υπάλληλοι γεμάτοι αστικά συμπλέγματα ή συνειδητοί προδότες μπολσεβίκοι, αναλαμβάνουν να διδάξουν στα παιδιά μας, όχι τις σφύζουσες και ζωντανές εθνικές αλήθειες, και την πάλλουσα εθνική ιστορία μας,αλλά μια φτωχή αποξεχασμένη γνώση, που όντας αποκομμένη από τις καταβολές της, καταντά στείρα επετειολογική αναφορά ή απλή πληροφόρηση, όταν δεν είναι καθαρή αντεθνική προπαγάνδα. Έτσι, η πολιτιστική παράδοση με τις αξίες και αρετές της, αντικαθίσταται στις ψυχές των νέων ανθρώπων από ένα ισοπεδωμένο πολιτικό κοσμοπολιτισμό, που γεννά μία κριτική αμφισβήτηση, η οποία αποτελεί αυτοσκοπό και δεν ζητά να δημιουργήσει παρά μόνο να ανατρέψει γι' αυτό και δεν έχει διέξοδο.

Οι αστικές αξίες έχουν αλλοτριώσει τη συνείδηση μαθητών και δασκάλων. Το δόγμα της ελαχιστοποίησης του μόχθου και της μεγιστοποίησης του κέρδους και της ατομικής απολαύσεως, που αποτελεί θεμελιώδη αξία του Αστικού Κράτους είναι καταλυτικά κυρίαρχο. Έτσι ο δάσκαλος έγινε ταπεινός εμποράκος τέλεια αδιάφορος για το λειτούργημα που η πολιτεία του εμπιστεύθηκε, ενδιαφερόμενος μόνο για το μισθό του και την εμπορευματοποίηση της γνώσεως. Από την άλλη μεριά ο μαθητής απόλυτα προσαρμοσμένος στον ωφελιμισμό των καιρών, δεν ενδιαφέρεται για την γνώση, παρά μόνο για την βαθμοθηρία που θα του εξασφαλίσει το εισιτήριο των εισαγωγικών και εν συνεχεία, για την απόκτηση ενός πτυχίου που δεν αντιπροσωπεύει αντίστοιχη επιστημονική κατάρτιση. Σύνθημά του, «όχι στην εντατικοποίηση των σπουδών» και «κατακτημένο του δικαίωμα» η αντιγραφή στις αίθουσες των εξετάσεων. Η Παιδεία μας έτσι δεν έχει χαρακτήρα γνωστικό μα χρησιμοθηρικό. Γι' αυτό δεν διστάζουμε να φωνάξουμε πως με τη συνέργεια των αστών, το αστικό κράτος σήμερα, καλλιεργώντας τον ατομισμό και το εύκολο κέρδος και παρερμηνεύοντας την έννοια του δικαιώματος, διαπαιδαγωγεί γενεές ημιμαθών και τεμπέληδων.

Τέλος, η πολιτική πρακτική της Δημοκρατίας είναι εκείνη που εμποδίζει την Πολιτεία να επιτελέσει το καθήκον της ως καθίδρυμα παιδείας. Οι πολιτικές διαμάχες μεταφερμένες στον ευαίσθητο χώρο όπου διακονείται η Γνώση, δηλαδή στα σχολεία και στα πανεπιστήμια, έχουν κατακερματίσει καθηγητές και σπουδαστές σε αντιμαχόμενες πολιτικές παρατάξεις, που πολύ λίγο ενδιαφέρονται για την προαγωγή της μάθησης και πολύ περισσότερο για την εξυπηρέτηση των πολιτικών σκοπιμοτήτων που υπαγορεύουν οι κομματικοί τους προσανατολισμοί. Και τα κοινοβουλευτικά κόμματα ενθαρρύνουν με κάθε τρόπο αυτή την καταστροφική διαμάχη προ-

σβλέποντας σε ταπεινά πολιτικά οφέλη. Ο μαθητής αποκτά «πολιτική συνείδηση» πριν αποκτήσει πολιτική ωριμότητα και αντί να επιζητεί τη γνώση, αρκείται στην πληροφόρηση της προπαγάνδας.

Στην αστική Πολιτεία με τον άκρατο καταμερισμό της εργασίας, τα ιδιοτελή άτομα που αποτελούν τους πολίτες της διόλου δεν ενδιαφέρονται για τη γνώση και την παιδεία. Τους συγκινεί μόνο η στενή τεχνική εξειδίκευση, που μέσα στον καλπάζοντα, ανεξέλεγκτο ρυθμό τεχνολογικής αναπτύξεως θα τους εξασφαλίσει το μέγιστο υλικό κέρδος.

Ψυχή κενή, συναισθήματα κούφια, απουσία γνώσης και περίσσεια πληροφόρησης, υπερκαταναλωτικά ρομπότ με αμφίβολη υψηλή εξειδίκευση που παράγουν για να κερδίζουν και να καταναλώνουν , αυτό είναι το ίνδαλμα που προωθεί ο φαύλος κύκλος που λέγεται αστική Παιδεία. Και το κατεστημένο των πανεπιστημιακών καθηγητών και των «εκπαιδευτικών λειτουργών» αυτών των κούφιων εμπόρων του πνεύματος, είναι το όργανο μέσω του οποίου το αστικό κράτος διαιωνίζει την κυριαρχία του στειρώνοντας τις χυμώδεις ψυχές των νέων ανθρώπων που πέφτουν θύματά τους, πριν προλάβουν ν' ανθίσουν. Αυτοί οι χωρίς φλόγα και πίστη δάσκαλοι είναι οι πρώτοι που πρέπει ν' αναβαπτιστούν στη Γνώση και την εθνική Ζωή, είναι οι πρώτοι που πρέπει να παιδευτούν. Και όταν ξαναγίνουν φωτεινοί λειτουργοί, φλογεροί κήρυκες της μεγαλοσύνης του ελληνικού πνεύματος και της Ελληνικής Παιδείας, τότε θα κληθούν ν' αναλάβουν πάλι το έργο τους ως ταγοί της Ελληνικής Νεολαίας.

Γιατί, καθώς έλεγε ο μεγάλος Ίων Δραγούμης, πριν μορφώσουμε τους νέους μας χρειάζεται πρώτα να γίνουμε εμείς οι άνθρωποι με το ξεχωριστό ήθος και τη φλογερή πίστη, Διδάσκαλοι των δασκάλων. Και πριν τους εμπιστευθούμε τα τέκνα μας πρέπει να τους μεταλαμπαδεύσουμε την απέραντη αγάπη μας για την Ελληνική Παιδεία και Γνώση. Να ένα μεγάλο έργο αντάξιο της αποστολής μας ως Εθνικοσοσιαλιστών.

Οι σύγχρονοι ομοεθνείς τους ορύονται κατά του καθεστώτος της Ν. Αφρικής. Οι ίδιοι πέρασαν σε μία φιλόξενη γη, αδιαφόρησαν για τους οικονομικούς της πόρους και αφιέρωσαν τη ζωή τους στο ρυθμό της περιπέτειας, του κινδύνου και του πολέμου. Ο λόγος για τους αξέχαστους Έλληνες μετανάστες που άφησαν έντονη την ηρωική τους παρουσία στο πλευρό των Μπόερς κατά τον γνωστό περιώνυμο πόλεμο, μα και πρωτύτερα κατά την κάφρων εισβολέων. Το αίμα τους έβαψε τις σελίδες της ιστορίας των Africanders κι η τιμητική στήλη του ήρωα Τζο Κώστα στην πόλη Στέλενμπος διαιωνίζει την προσφορά των Ελλήνων αυτών στην τάξη των ευρωπαϊκών αποικιακών συνταγμάτων.

Για όλους εκείνους τους λόγους που η «δημοκρατική» υστερία λασπολογεί, η «Χρυσή Αυγή» διατηρεί την μνήμη τους αιώνια. Στην πλειονότητα των πατριωτών του Κέιπ-Τάουν και σ' όλους τους ανώνυμους ρατσιστές που διέσωσαν τη δόξα της μακρινής Ελλάδος διαμέσου τους έπους των Λευκών μεταναστών, αφιερώνουμε τον αγώνα μας, και την αδάμαστη θέλησή μας.

Walter Darre

Γερμανός με γαλλικό επώνυμο καταγόμενος από την Αργεντινή, εγεννήθη στο Μπουένος ΄Αϊρες το 1895.

Αρχίζει τις σπουδές του στο Ινστιτούτο Γκαίτε του Μπουένος ΄Αϊρες. Αργότερα οι γονείς του τον στέλνουν στην Αγγλία για να κάμει εκεί τις σπουδές του γεωπονίας στου Γουίμπλεντον. Ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος τον βρίσκει στην Ευρώπη και αναλαμβάνει την θέση του αναπληρωτού αγρονόμου στο Υπουργείο Γεωργίας.

Το 1930, ήδη στο NSDAP, διορίζεται Αγροτικός Πολιτικός Αντιπρόσωπος του Κόμματος. Με ρητή διαταγή του Χίτλερ, ο Νταρρέ αντικαθιστά τον Χούγγενμπεργκ στο αξίωμα του Υπουργείου του. Μετά την κατάληψη της εξουσίας ο Νταρρέ διορίζεται Υπουργός του Ράϊχ για την Διατροφή και την Γεωργία.

Σε αυτόν ακριβώς οφείλεται η περίφημη Εθνικοσοσιαλιστική θεωρία του «Blut-Bo», όπως ήταν λαϊκώς γνωστή η βραχογραφία των Blut und Boden (Αίμα και Γη). Υπό αυτή την άποψη ημπορούμε να θεωρήσουμε τον Βάλτερ Νταρρέ ως ένα από τους μεγαλύτερους ειδικούς σε ζητήματα σχετικά με την αγροτιά και για ιδέες τόσο επαναστατικές με αυτή την έννοια όπως και για όλα όσα έθιγαν το θέμα του ανθρώπου και του περιβάλλοντός του. Ο Νταρρέ αγωνίσθηκε πάντοτε για να αποκαταστήσει στον άνθρωπο το αίσθημα της ιδιοκτησίας της γης, για να εύρει τον μέγιστο αριθμό ανθρώπων οι οποίοι την καλλιεργούσαν. Η κυρία του φροντίδα ήταν να ριζώσει εκ νέου τον άνθρωπο και την οικογένειά του στο έδαφος από το οποίο διατρέφεται και να καταπολεμήσει τις κοσμοπολίτικες ιδέες του Μεγάλου Χρηματιστικού Καπιταλισμού από τις οποίες οδηγείται σήμερα ο κόσμος και οι οποίες εγκωμιάζουν την μάζα του τσιμέντου και του χάλυβος ως υπέρτατη οικονομική τάξη.

Ο αιώνας μας, αντίθετα από όσα πολλοί σκέφτονται, δεν υπήρξε ο αιώνας της τεχνικής· είναι ο αιώνας του κοινωνικού φυλετισμού και ο αγώνας του να επιβληθεί, ο οποίος υπήρξε, είναι και θα είναι ο κεντρικός άξονας των γεγονότων πιέζει τόσο πολύ ώστε επί του παρόντος επιχειρείται να αποκρυβεί αυτός ο ισχυρισμός.

Προκύπτει επίσης εντελώς νέα και επαναστατική η αντίληψη την οποία εξέθεσε ο Νταρρέ σχετικώς με την ωραιότητα.: Για τον Νταρρέ η ωραιότητα, ορθώς κατανοούμενη, παύει να είναι προσωπική καλαισθησία, για να μετατραπεί σε καθήκον για τον ίδιο τον λαό. Η γυναικεία ωραιότητα, για παράδειγμα εμπεριέχει για τον Νταρρέ μια αισθητική και εκπαιδευτική επανάσταση πρώτης τάξεως. Η λαϊκή, φυσική ωραιότητα είναι η ωραιότητα η οποία εξυμνήθηκε σε όλα τα επίπεδα και η οποία έχει απογυμνωθεί από κάθε ταμπού, εσφαλμένως χριστιανικό, ή από κάθε «gogo girl» χωρίς ευπρέπεια ή εκτίμηση προς την γυναίκα κάθε τύπου. Η γενική αρμονία της Νέας Τάξεως ήτο ένα σημείο μεγάλης σημασίας.

Μετά το 1933 κατά το οποίο ο Χίτλερ κατέλαβε την εξουσία με λαϊκή πρόθεση, ο Νταρρέ καταλαμβάνει το αξίωμα του Υπουργού Διατροφής και Γεωργίας, μέχρι την 23 Μαΐου 1942, ευρισκόμενοι πλέον σε πόλεμο, έτος κατά το οποίο αντικαθίσταται από τον Μπάχε. Αποσύρεται για λόγους υγείας χωρίς εν τούτοις να παραιτηθεί σαφώς από την θέση του.

Πρέπει να διακρίνουμε στον Νταρρέ, ως ένα από τους ειδικούς των φυλετικών θεμάτων, τα έργα του «Das Bauerntum als Lebensquelle der Nordischen Rasse» (Η αγροτιά ως πηγή ζωής της Βόρειας φυλής), «Neurdel des Bluts und Boden» (Η νέα τάξη ευγενών του αίματος και η γη), «Der Schwein als Kriterium fur nordische Volker und Semiten» (Ο χοίρος ως κριτήριο για τους Βόρειους λαούς και τους σημίτες), κτλ.

Το 1949 ο Βάλτερ Νταρρέ δικάζεται στην περίφημη δίκη της Βιλχελμστράσσε για Εθνικοσοσιαλιστάς αξιωματούχους μικροτέρας σημασίας. Καταδικάσθηκε σε φυλάκιση επτά ετών και αφέθηκε ελεύθερος δεκαέξι μήνες αργότερα. Ασθενής μετά το 1942 ο Βάλτερ Ντάρρε απέθανε στη Γερμανία το 1953, έχοντας απολαύσει περίπου τρία χρόνια ελευθερίας.

Τί είναι η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ;

Με λίγα απλά και ξεκάθαρα λόγια θα μπορούσαμε να καθορίσουμε τις θέσεις μας. Θεωρούμε όμως αναγκαίο να δώσουμε μια περισσότερο αναλυτική εξήγηση. Η «Χρυσή Αυγή» με λίγες λέξεις είναι ένας «ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ».
Ένας Σύνδεσμος, που γνωρίζει Αλήθειες και Αξίες ικανές να δώσουν σχήμα σε κοινωνικές δομές και σε τρόπους ζωής, διαφορετικούς από αυτούς που ισχύουν στο «Σύστημα» και οπωσδήποτε καλύτερους. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο η «Χρυσή Αυγή» είναι η ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΙΑ στον αγώνα για την Αλλαγή του «Συστήματος».
— Μιλήσαμε για «Σύστημα», «Αλλαγή» και για «Σύνδεσμο Αγώνος». Θα πρέπει τώρα να εξηγήσουμε με σαφήνεια τι εννοούμε όταν λέμε «Σύστημα», πως βλέπουμε την έννοια «Αλλαγή» και τέλος τί είναι αυτός ο «Λαϊκός Σύνδεσμος» και τι είναι η ομάδα των ανθρώπων, που τον αποτελεί.

I. "ΤΙ ΟΝΟΜΑΖΟΥΜΕ ΣΥΣΤΗΜΑ"

Χρησιμοποιούμε τον όρο "Σύστημα" για ν' αναφερθούμε στην γενική κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή του σημερινού κόσμου.
Ο κόσμος μας είναι δυνατό να καθορισθεί στην κοινωνικοπολιτική μορφή του από μια σειρά χαρακτηριστικών που συνιστούν την ουσία του Συστήματος.
Ας τον αναλύσουμε σε δυο επίπεδα:
Στο επίπεδο των ανθρώπινων δομών και στο επίπεδο των ιδεολογιών.

1) ΟΙ ΔΟΜΕΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

• **ΔΥΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ** — Το Σύστημα συνίσταται από δυο μεγάλους Ιμπεριαλιστικούς συνασπισμούς: στην Ανατολή ένα συνοθύλευμα στρατο-γραφειοκρατικό που επιχειρεί να επεκτείνει την δύναμή του στο μέγιστο δυνατό και στην Δύση κάποιες οικονομικές ολιγαρχίες που προσπαθούν να επεκτείνουν το εμπόριό τους και την οικονομική τους κυριαρχία πάνω σ' ολάκερη την Γη.
— Αυτή είναι η εικόνα του Συστήματος με την πλατειά έννοια του όρου. Όσοι άλλοι μιλούν για το "σύστημα" αναφέρονται με μια περιορισμένη έννοια, στην Δυτική του όψη, μια έννοια που μέρα με την μέρα παύει να υπάρχει. Θα επικεντρώσουμε την ανάλυσή μας σ' αυτήν την πλευρά του Συστήματος.

• **Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ** — Η εξήγηση της κατάστασης στη Δύση είναι σχετικά απλή: οι οικονομικές καπιταλιστικές ελίτ είναι οι αληθινοί αφέντες, ικανές να καθορίζουν την γενική μορφή της κοινωνίας, πράμα που αποφασίζουν όχι για το κοινό καλό ή για την βελτίωση του ανθρώπου μα με γνώμονα τα συμφέροντά τους. Μ' άλλα λόγια στη Δύση (όπου "ανήκουμε") η δύναμη του χρήματος ερμηνεύει πολλά γενόμενα.

• **Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ** — Η δημοκρατία είναι και αυτή μία από τις μεγαλύτερες απάτες του συστήματος.
Χρησιμοποιώντας μια λέξη από την Αρχαία μας ιστορία ισχυρίζεται πως με την τυραννία των κομμάτων οι πολίτες απολαμβάνουν την ελευθερία. Αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα. Τα κόμματα δεν είναι τίποτε άλλο από όργανα της κεφαλαιοκρατίας, που με ψεύτικα συνθήματα και απατηλές υποσχέσεις εξαπατούν και παρασύρουν τον Λαό.

• **Ο ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΣ** — Ο μπολσεβικισμός αποτελεί και αυτός ένα από τα πλέον απεχθή πρόσωπα της παγκόσμιας τυραννίας. Ειδικώτερα στη Πατρίδα μας οι μπολσεβίκοι έδειξαν τον πραγματικό τους εαυτό, έδειξαν σε όλη της την έκταση την εγκληματική και φθονερή φύση του μπολσεβικισμού.

• **Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ** — Χωρίς αμφιβολία το ουσιώδες χαρακτηριστικό του ενός ή του άλλου πόλου του συστήματος είναι ο ιμπεριαλισμός. Οι κομμουνιστές ισχυρίζονται ότι προσπαθούν να εξάγουν την επανάσταση, ή απλούστερα να επιβάλλουν την δύναμή τους πάνω σ' όλο τον πλανήτη. Οι καπιταλιστές προσπαθούν να υποτάξουν στα συμφέροντά τους όλο τον πλανήτη. Αυτοί ή οι άλλοι κινούνται μέσα απ' την ίδια εσωτερική λογική, την ίδια δυναμική του Ιμπεριαλισμού, δυναμική που καταστρέφει την ανεξαρτησία και την ταυτότητα των λαών της Γης.
Ούτε μια χώρα δεν είναι ελεύθερη. Τα ίδια και στην Ευρώπη. Οι κομμουνιστές με την διαστροφή των δορυφόρων κυβερνήσεων και οι καπιταλίστες με την διαστροφή των πουλημένων δημοκρατιών επιβάλλουν ο καθένας όλο και περισσότερο στους λαούς, την αντίληψη πως σήμερα η εθνική ανεξαρτησία είναι ένα καθαρό παραμύθι.

Οι εθνικοί πολιτισμοί καταστρέφονται, οι φυλές τείνουν να γίνουν μιγάδες, οι εθνικές ιδιαιτερότητες χάνονται, όλα τείνουν να σταθεροποιηθούν, να γίνουν standard. Οι Λαοί αργά αντικαθιστώνται από γκρίζες ανώνυμες μάζες παραδομένες στον καπιταλισμό.

2) ΟΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

• **Ο ΙΣΟΠΕΔΩΤΙΣΜΟΣ** — Το σύστημα χρησιμοποιεί σαν βασικό του όπλο τις ισοπεδωτικές ιδεολογίες, τις ιδεολογίες δηλαδή, που ισχυρίζονται ότι αφ' ενός μεν δημιουργούν ένα καθεστώς ισότητος μεταξύ των ανθρώπων, αφ' ετέρου δε πως οι άνθρωποι μεταξύ τους είναι από τη φύση τους ίσοι. Η ισότης είναι ένα από τα μεγαλύτερα ψέματα του Συστήματος τόσο γιατί πουθενά σε κανένα κράτος δεν υπάρχει, αλλά πολύ περισσότερο γιατί η ανισότης και η ποικιλία είναι απαράβατος Φυσικός Νομός. Απέναντι σ' αυτήν την ψεύτικη αρχη της ισότητος εμείς αντιπαρατάσσουμε τον Φυσικό Νόμο της Ιεραρχίας.
Στις σημερινές κοινωνίες όπως έχουν από τον ισοπεδωτισμό διαμορφωθεί κυριαρχεί το πρότυπο του απρόσωπου, άοσμου και άχρωμου μαζανθρώπου. Με απλά λόγια δηλαδή οι ισοπεδωτικές ιδεολογίες χρησιμοποιούνται από το Σύστημα για να αφανίσει το αυτεξούσιον και την ελευθερία των λαών.

• **Ο ΥΛΙΣΜΟΣ** — Ο υλισμός, ο οικονομισμός, ο καταναλωτισμός, μ' άλλα λόγια ο σύγχρονος ηδονισμός εξυπηρετεί τα συμφέροντα του συστήματος, γιατί δημιουργεί για χάρη του ένα ανθρώπινο τύπο που συμπορεύεται με το Σύστημα: 'Ενα άτομο δίχως ηθική ελευθερία, δίχως εσωτερική φλόγα, εύκολα κυριαρχούμενο από τα υλιστικά ερεθίσματα, ανίκανο ν' αγωνισθεί. Αυτό το ιδεολογικό περιβάλλον της αποχαύνωσης χρησιμεύει ιδιαίτερα στο Σύστημα για την εξουδετέρωση της επαναστατικής Δύναμης της Νεολαίας.

• **Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ** — Οι δυνάμεις του Συστήματος συκοφαντούν κάθε "Ιδεολογική" προσπάθεια σαν την δική μας, διαστρέφοντάς τη μέσα από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας: ταινίες τηλεόρασης και κινηματογράφου, βιβλία, εφημερίδες. Δημοσιεύουν και διαστρέφουν επίσης τις αλήθειες στα εκπαιδευτικά βιβλία (όλων των βαθμίδων) χρησιμοποιούν με κάθε τρόπο κάθε τεχνική δυσφήμιση των εχθρών τους, ώστε ο λαός να θεωρεί βλέποντας την σημερινή αισχρή κατάσταση, ότι είναι αυτή το «ελάχιστο κακό» και να πιστεύει πως δεν είναι δυνατόν να υπάρχει καλύτερη Λύση.

3) ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

• **Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ** —Τα ιδιαίτερα χωριστά συμφέροντα των ιμπεριαλιστικών ελίτ, που κυριαρχούν στον κόσμο μας και οι στενές οπτικές των κυρίαρχων ιδεολογιών αποκρύπτουν τα μεγάλα αντικειμενικά προβλήματα της εποχής μας. Αποτρέπουν την εκτέλεση σωστών λύσεων και την επίλυση των προβλημάτων προς όφελος της κοινότητας.
Με αυτή του τη στάση το Σύστημα δείχνει για μια ακόμη φορά πως αδιαφορεί για τα συμφέροντα και το μέλλον των λαών και αποδεικνύει πως είναι αδύνατο να βρεθεί λύση σ' αυτά τα προβλήματα μέσα από το Σύστημα. Με αυτή του την στάση στην ουσία καταστρέφει το μέλλον μας.

• **ΑΝΕΡΓΕΙΑ** — Υποφέρουμε από μία κατεστραμμένη οικονομία, από το αυξημένο ποσοστό ανεργείας, την παντοδυναμία των πολυεθνικών εταιριών, τις καταχρήσεις, τα άνομα οικονομικά ωφέλη και τις φοροδιαφυγές.

• **ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ** — Κοινωνικά προβλήματα όπως τα ναρκωτικά, η διαφθορά, η εγκληματικότητα, η πολιτιστική και ηθική παρακμή σημαίνουν συναγερμό για την υποβάθμιση και τον γενικό εκφυλισμό της ανθρώπινης ύπαρξης.

• **ΓΗΡΑΝΣΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ** —Δημογραφικά προβλήματα όπως η εξαιρετικά αυξημένη υπογεννητικότητα, η γήρανση του πληθυσμού, το ξερίζωμα ολόκληρων ομάδων και η μετανάστευση άφθονου δυναμικού. ('Ολα αυτά πολλαπλασιαζόμενα με το τραγικό πρόβλημα της αστυφιλίας και της ερήμωσης της υπαίθρου.

• **ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ** —Οικολογικά προβλήματα, η εξάντληση των φυσικών πόρων, η καταστροφή του περιβάλλοντος, τα ψυχικά, φυσικά και γενετικά ερείπια της ανθρώπινης ύπαρξης...

• **ΠΥΡΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ** — και μετά από όλα αυτά η καταστροφή της ελευθερίας και της ταυτότητας των λαών συνοδευομένη από την απειλή ενός πυρηνικού πολέμου...

ΙΙ. «ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΛΥΣΗ ΜΑΣ».

Η «Χρυσή Αυγή» θεωρεί πρωταρχική αποστολή της τον αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό καθώς και ενάντια στις κοινωνικές μορφές και τις ιδεολογίες που τον συνοδεύουν υποστηρίζοντας ουσιαστικά αυτούς τους δύο σκοπούς:

• **ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ** — Την ελευθερία των λαών μέσα από την αυτοδιαχείρισή τους και την διατήρηση της ταυτότητάς τους, γιατί η ποικιλότητα των λαών πλουτίζει και στολίζει την ανθρωπότητα ενώ η μαζοποίηση και η ομογενοποίηση την φτωχαίνει και την καταδικάζει.
• **ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΤΕΛΕΙΩΣΗ** — Την ανθρώπινη τελείωση, της πνευματικής και ηθικής του αξιοπρέπειας, της υγείας και της φυσικής του κατάστασης καθώς και της βιοτικής του κατάστασης.
Για να επιτύχει τους σκοπούς της η «Χρυσή Αυγή» πρώτα απ' όλα αναζητά και μελετά και κατόπιν διαδίδει ιδέες

που καταστούν πιθανή τη λύση, μια λύση που υπάρχει!

• **ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΗ** — Μια ΝΕΑ ΤΑΞΗ σε ολόκληρο τον κόσμο στηριγμένη στην αυτονομία των λαών και στην διατήρηση της ταυτότητάς τους.

• **ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ** — Αντικατάσταση του καπιταλιστικού συστήματος από ένα τύπο οικονομίας καθορισμένο από την εξυπηρέτηση της κοινότητας και όχι από τα συμφέροντα των οικονομικών ολιγαρχιών.

• **ΕΘΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ** — Ένα σύστημα διακυβέρνησης όπου οι διάφορες πολιτικές πρωτοπορείες θα αντιπροσωπεύουν τα συμφέροντά του Έθνους και του Λαού και όχι τις μειοψηφίες που χρηματοδοτούν τα κόμματα για δικό τους όφελος.

• **ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ** — Το σταμάτημα της διαδικασίας εκφυλισμού της ανθρώπινης ύπαρξης, πνευματικά και φυσικά, που παράγεται από τις κυρίαρχες ιδεολογίες. Τη δημιουργία του Νέου Ανθρώπου, ενός Ανθρώπου αφοσιωμένου στις ανώτερες αξίες που οδηγούν στην δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου.

III. «ΤΙ ΕΙΔΟΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΙΜΑΣΤΕ».

Η «Χρυσή Αυγή» είναι ένα πολιτικό Κίνημα με σαφέστατο ιδεολογικό προσανατολισμό και συγκεκριμένη πολιτική βούληση. Η όλη της υπόσταση είναι νομικά κατοχυρωμένη με την ονομασία «Λαϊκός Σύνδεσμος». Τα μέλη και τα στελέχη της «Χρυσής Αυγής» είναι άνθρωποι κατά βάση νέοι, απαραιτήτως Έλληνες στο Αίμα και στην καταγωγή. Η «Χρυσή Αυγή» εκδίδει την ομώνυμη μηνιαία επιθεώρηση, που αποτελεί το ιδεολογικό και πολιτικό της όργανο. Πραγματοποιεί διαλέξεις, διαδίδει την ΙΔΕΑ και γενικά δίνει τη μάχη για την καταστροφή του συστήματος με ότι μέσα διαθέτει. Σαν ομάδα ανθρώπων επιδιώκει και είναι ταγμένη στην αναζήτηση των τρόπων, που θα φέρουν την Αλλαγή του Συστήματος.

• **ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ — Ο ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ «Χρυσή Αυγή».** Είναι μία ομάδα που ιδρύθηκε για την στήριξη του αγώνα του Λαού μας πλάϊ στους άλλους Λαούς της Ευρώπης ενάντια στον ιμπεριαλισμό και το βαθύ σκοτάδι που επέβαλλε. Είμαστε πάνω απ' όλα Έλληνες πατριώτες μα και ευρωπαϊστές γιατί αγαπούμε τους αδελφούς Λαούς της Μεγάλης Ευρωπαϊκής Πατρίδας και αναζητάμε την ενότητά τους. Κι' αυτό γιατί πιστεύουμε πως μόνο στην ελεύθερη Ευρώπη μπορεί να ζήσει μια δυνατή και ανεξάρτητη Ελλάδα. Πιστεύουμε πως η Ευρωπαϊκή Ενότητα είναι ένα πολιτικό σχέδιο, ένα πολιτικό σχήμα που στο μέλλον θ' αντιμετωπίσει τους δύο συνασπισμούς. Ζητάμε την Ευρώπη των Λαών και όχι την Ευρώπη της ΕΟΚ και των Εμπόρων. Η Ευρώπη για μας δεν είναι μονάχα ένας γεωγραφικός όρος, είναι παράλληλα μια φυλετική οικογένεια και ένας πολιτισμός. Ευρώπη είναι για μας κάθε τόπος στον οποίο σήμερα οι Ευρωπαίοι βιώνουν τον πολιτισμό τους.

• **ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΛΑΩΝ.** —Φυσικά δεν ζητάμε να πραγματωθεί η Επικυριαρχία της Ευρώπης εις βάρος των ξεχωριστών λαών της (τι νόημα θα είχε άλλωστε μια τέτοια προσπάθεια, προσπάθεια εξωπραγματική, αφύσικη) αλλά το ολότελα αντίθετο: πιστεύουμε πως όλοι οι Ευρωπαϊκοί Λαοί ενωμένοι στον αγώνα για την λευτεριά και την ταυτότητά τους είναι οι φυσικοί μας σύμμαχοι ενάντια στον ιμπεριαλισμό του Συστήματος.

ΟΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΜΑΣ ΙΔΕΕΣ

1. Αγώνας ενάντια στην υποδούλωση του Έθνους στα συμφέροντα του διεθνούς κεφαλαίου. Αντικατάσταση του Κυρίαρχου Χρήματος με την Κυρίαρχη Εργασία. Ενάντια στην φιλελεύθερη αντίληψη τους: «Το κεφάλαιο είναι πλούτος» ορθώνουμε την μοναδική αλήθεια: «πλούτος είναι η εργασία».
2. Αποτελεσματικός αγώνας ενάντια στην ανεργεία και άμεσες λύσεις.
3. Αντίθεση στον Διεθνή Σιωνισμό και τις εκδηλώσεις του: Μεγάλο κεφάλαιο, μαρξισμό, καπιταλισμό, Μασσωνία κτλ.
4. Δημιουργία ενός υγειούς Εθνικού Σοσιαλισμού βασισμένου στην υπηρεσία της κοινότητας, που πάντα θα υποτάσσει τα ατομικά συμφέροντα στη θέληση του Λαού.
5. Προάσπιση της ατομικής ιδιοκτησίας, που θα πρέπει να είναι εφικτή σ' όλους τους πολίτες, ιδιοκτησία περιορισμένη και υπεύθυνη (απέναντι στο Νόμο).
6. Συντριβή της διεθνούς Τρομοκρατίας δίχως καθυστέρηση.
7. Καθολική προστασία και υποστήριξη της οικογένειας και των παιδιών. Οπωσδήποτε είμαστε σαφώς αντίθετοι στην άμβλωση και στην καταστροφή της οικογένειας.
8. Αντιτιθέμαστε σε κάθε μορφή εκφυλισμού, προβάλλοντας τις υγιείς εκδηλώσεις της τέχνης και του πολιτισμού.
9. Η άθληση, η φυσιολατρεία και η φυσική υγεία είναι θεμελιώδεις δομές με τις οποίες ένας λαός παραμένει γερός, ικανός και δημιουργικός.
10. Είμαστε σαφώς και ξεκάθαρα ενάντιοι στην μετανάστευση των Εγχρώμων στην Ευρώπη. Έτσι πολεμάμε την διαστροφή της επιμειξίας των φυλών που οδηγεί στην καταστροφή όλων των φυλών (Λευκών και Εγχρώμων) καθώς και των αξιών τους.
11. Πόλεμος μέχρις ότου η καταστροφή του υλισμού και του διεθνιστικού ατομικισμού επιτευχθεί σ' όλες τις πτυχές της ζωής. Αναζωογόνηση του ιδεαλισμού και της αληθινής θρησκευτικότητας.
12. Υπερασπιζόμαστε τον Εθνικισμό του Λαού μας, που βασίζεται στην λαϊκή του παράδοση και τον πολιτισμό του, προβάλλοντας ταυτόχρονα σαν υπέρτατο σκοπό την Ενότητα της Ευρώπης, σαν αληθινής πολιτιστικής και πολιτικής πατρίδας του Ελληνοκεντρικού πολιτισμού. Αυτός είναι ο αγώνας μας.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΤΟΥ ΕΝΟΠΛΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Την 1 Σεπτεμβρίου συμπληρώθηκαν 48 έτη από την έναρξη του Β΄ Εμφύλιου Ευρωπαϊκού Πολέμου που εξελίχθηκε σύντομα σε Παγκόσμιο Πόλεμο δύο κόσμων: του κόσμου της Παραδόσεως εναντίον του κόσμου της Ανατροπής και της Σήψεως.

Δεν είναι ανώφελο να επισημάνουμε, μίαν ακόμη φορά ορισμένα σημαντικά σημεία αυτού του πολέμου:

— Τυπική αιτιολογία του που προβάλλεται από τους μετέπειτα νικητές είναι η εισβολή της Γερμανίας, του Γ΄ Ράϊχ δηλαδή, στην Πολωνία, της οποίας την ακεραιότητα είχαν εγγυηθεί η Μ. Βρετανία και η Γαλλία, οι δύο εβραιοκρατούμενες καπιταλιστικές ευρωπαϊκές δημοκρατίες της εποχής.

Η αιτιολόγηση αυτή ΔΕΝ ΣΤΕΚΕΙ ΟΥΤΕ ΣΤΙΓΜΗ, αφού, βασει του Συμφώνου Μολότωφ-Ρίμπεντροπ, οι Σοβιετικοί εισέβαλαν σχεδόν συγχρόνως (διαφορά 2 εβδομάδων) στην Πολωνία, την οποία εμοίρασαν με τους Γερμανούς στις 28 Σεπτεμβρίου, παίρνοντας μάλιστα και το μεγαλύτερο κομμάτι της πίττας!

Εφ΄ όσον, λοιπόν, τα κίνητρα των δημοκρατικών δυνάμεων ήσαν αυτά που επικαλούντο, περί ακεραιότητας της Πολωνίας ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΚΗΡΥΞΑΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΗΝ ΕΣΣΔ;

Και ο πλέον ηλίθιος συμπεραίνει: ΄Αρα ΑΛΛΗ ΥΠΗΡΞΕ Η ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΗΡΥΞΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, Η ΔΕ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Γ΄ ΡΑ·Ι·Χ ΑΠΕΤΕΛΕΣΕ ΤΟ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΠΡΟΣΧΗΜΑ.

΄Ολοι μας βεβαίως γνωρίζουμε την απάντηση στην επόμενη ερώτηση: ΤΟΤΕ ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΙΤΙΑ;

Η απόφασις για την κήρυξη ελήφθη από τις κυβερνώσες κλίκες της Γαλλίας και της Μ. Βρετανίας, κατόπιν των εντολών που τους έδωσαν οι κύριοί τους: οι ενσαρκωτές παντός υλισμού και σκοταδισμού χρυσιολάτρες Εβραίοι, των οποίων την παγκόσμιο κυριαρχία απειλούσε ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΥΤΟΣ.

— Είναι σαφές ότι το άνθος της Αρίας Φυλής σε μία από τις σπάνιες περιόδους ακμής της στον αιώνα μας, αλληλοσφάγηκε για να διατηρηθούν τα εβραϊκά συμφέροντα ακέραια, αλλά και ενισχυμένα.

΄Αλλωστε το ανώτατο όργανο του διεθνούς Εβραϊσμού, το επίκαιρο σήμερα λόγω της υποθέσεως Βάλντχαϊμ, Παγκόσμιο Εβραϊκό Συνέδριο (WJC), είχε κηρύξει τον πόλεμο κατά της Γερμανίας από το 1933 (βλ. εφημερίδα Daily Express, 24.3.33), μόλις δύο μήνες μετά την δι΄ εκλογών άνοδο του NSDAP στην εξουσία. Οι Εβραίοι, δηλαδή, απαράλλαχτοι τότε και τώρα.

Μόνον ηλίθιοι αστοί που έχουν πειθήνια υποστεί την εβραιοκαπιταλιστική-δημοκρατική πλύση εγκεφάλου ή ανεγκέφαλοι μπολσεβίκοι δεν βλέπουν τον πραγματικό υπαίτιο του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου.

— Αξίζει να σκεφθεί κανείς τι ήταν η Πολωνία εκείνη, κατά της οποίας ο «αιμοσταγής» Φύρερ επετέθη. ΄Ενα επίπλαστο κράτος που κατεσκευάσθει βάσει της συνθήκης των Βερσαλλιών, όπως την χαρακτηρίζει ο αστός ιστορικός Ραημόν Καρτιέ (ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ Β΄ Π.Π.): ένα αχάριστο κράτος, το 1/3 των κατοίκων του οποίου ήσαν Πολωνοί δια της βίας και με τον περίφημο διάδρομο του Ντάντσιχ, την λωρίδα εκείνη γης που ούτε λίγο, ούτε πολύ, χώριζε την Δυτική από την Ανατολική Πρωσσία! Φαντασθείτε δηλαδή έναν διάδρομο, μια λωρίδα γης, που θα ξεκινάει από τα Βουλγαρικά σύνορα και θα φθάνει έως το Αιγαίο περιλαμβάνοντας και την Καβάλα π.χ. !!

Και είναι αυτά τα πατροπαράδοτα γερμανικά εδάφη της τευτονικής Πρωσσίας, που αποτελούσαν το αντικείμενο της γερμανικής επιθέσεως, είναι αυτά τα εδάφη, που έδωσαν την αφορμή στους αισχρούς και αναίσχυντους δημοκράτες να λένε ότι ο Χίτλερ ήθελε να «υποδουλώσει» ολόκληρη την Ευρώπη, Εκείνον που παραληρούντες Αυστριακοί και Σουδητοί και Πομερανοί υποδέχθηκαν ως τον μεγάλο ενοποιητή, Εκείνον που Ουκρανοί και Λευκορώσσοι έρραναν με άνθη ως το μεγάλο ελευθερωτή, Εκείνον που οι Ινδοί ελάτρευσαν ως αβατάρα του Βισνού. Και ήσαν ποιοί οι κατήγοροι του; ΟΙ ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΟΙ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ, που πραγματικά υποδούλωναν λαούς και έθνη παντελώς άσχετα από τα ιδικά των. Κατηγορούν την Γερμανία, το Γ΄ Ράϊχ, ακόμη και σήμερα, οι θρασύτατοι Ηρακλείς της ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ, ως υπεύθυνο του Πολέμου, επειδή, καθώς λένε, ήθελε να κατακτήσει τον κόσμο. Ποιοι; ΟΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΤΗΣ ΓΙΑΛΤΑΣ! Και οι παρακμασμένοι ομόφυλοι μας, χαυνωμένοι από τα Βίντεο και τα κομπιουτεράκια ή αποβλακωμένοι απο την μπολσεβικική σκλαβιά ΚΑΤΑΠΙΝΟΥΝ ΤΕΤΟΙΕΣ ΔΥΣΘΕΩΡΗΤΕΣ ΒΛΑΚΕΙΕΣ!

— ΄Οπως πολύ σωστά ο ίδιος ο Αδόλφος Χίτλερ τόνισε στον λόγο του στο Σπορτπαλάστ του Βερολίνου της 30 Ιανουαρίου 1942 (εκδόσεις Χ.Α.): «Εάν δεν ήρχετο ο πόλεμος αυτός, επί αιώνας θα ομίλουν δια την εποχήν μας, δι΄ όλους ημας και δι΄ εμέ ως δημιουργούς μεγάλων ειρηνικών έργων. Αλλ΄ έαν ο κ. Τσώρτσιλ δεν κατόρθωνε να εξαπολύσει τον πόλεμον τούτον, ποιος θα ομίλει περί αυτού»;

Οι κύκλοι της αγγλικής πλουτοκρατίας, οι οπαδοί του «Διαίρει και Βασίλευε», εφοβούντο πάντοτε την ένωση της Ευρώπης και γι΄ αυτό πολέμησαν και την Γαλλία του Ναπολέοντος. Ο Ρότσιλντ άλλωστε δεν γεννήθηκε χθες. Το Γ΄ Ράϊχ δεν εζήτησε τίποτε περισσότερο από τα καθαρώς γερμανικά εδάφη.

— Μεγίστη απόδειξις της θελήσεως του Γ΄ Ράϊχ για αποφυγή του εμφυλίου Ευρωπαϊκού σπαραγμού αποτελεί η κραυγαλέα εσφαλμένη (από καθαρώς πολεμικής-επιχειρησιακής πλευράς) μη καταστροφή ολόκληρου του αγγλι-

κού εκστρατευτικού σώματος, το οποίο ευρίσκετο κυριολεκτικά στο έλεος των γερμανικών πυροβόλων στην Δουνκέρκη και το οποίο αφέθη ανενόχλητο να επιβιβασθεί σε πλοία και να αναχωρήσει δι' Αγγλίαν!! Επρόκειτο ούτε λίγο, ούτε πολύ για ένα ολόκληρο ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ ΑΝΔΡΕΣ (46 ΜΕΡΑΡΧΙΕΣ). Ο Καρτιέ με θαυμασμό για την στρατηγική μεγαλοφυία του Φύρερ γράφει: «Σε καμμία από τις εκστρατείες του ο Ναπολέων δεν πέτυχε μία περικύκλωση σε αυτή την κλίμακα».

Με λύπη σήμερα καταλαβαίνει κανείς πόσο κόστισε η φυλετική ευαισθησία του Α. Χίτλερ, ο οποίος διατάσσοντας μια μεγάλη σφαγή θα κέρδιζε τον πόλεμο εν μία νυκτί!! Αλλά χαρίσθηκε στους αιώνιους αντιευρωπαίους 'Αγγλους, τον λαό των μαγαζατόρων όπως τους χαρακτήριζει ο Νίτσε, σ' αυτούς που γέννησαν το καταστροφικό νεοεβραϊκό πνεύμα του ΠΟΥΡΙΤΑΝΙΣΜΟΥ, υπεύθυνο για την πνευματική σαθρότητα των ΗΠΑ, των οποίων σήμερα η άλλοτε κραταιά Γηραιά Αλβιών αποτελεί την 51η Πολιτεία.

Για να χαρακτηρίζεται σήμερα, Εκείνος που έχασε ένα πόλεμο αρνούμενος να θυσιάσει 1.000.000 ομοφύλους εχθρούς του, ως «ανθρωπόμορφο κτήνος που αιματοκύλισε τον κόσμο!»

ΜΑ ΚΑΠΟΙΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ. Κι αυτός δεν μπορεί να είναι άλλος από εκείνους που αποτελούν ΟΡΓΑΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ, τους αληθινούς εκφραστές της στο γήϊνο πεδίο, εκείνους που αποτελούν την ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ ΤΟΥΣ, ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ.

Ας μην απατώμεθα. Ο Πόλεμος εκείνος ήταν μοιραίο να ξεσπάσει. Αυτό που ο παγκόσμιος εβραϊσμός φοβόταν περισσότερο ήταν η εκ νέου εγκαθίδρυση μιας αυθεντικής φυλετικής αριστοκρατίας βασισμένης στον ηρωϊσμό, όπως εκείνη της εποχής της ιπποσύνης, στην οποία εκ των πραγμάτων δεν θα είχε καμμία θέση, αφού μόνον στην ψευδοαριστοκρατία του χρήματος μπορεί να κυριαρχεί.

Το όραμα της ΝΕΑΣ ΙΠΠΟΣΥΝΗΣ, πιστής στην νέα ΑΡΙΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, δεν έσβησε με την στρατιωτική ήττα του Γ' Ράϊχ. Τα SS ποτέ δεν παρεδόθησαν άλλωστε. 'Εχυσαν το αίμα τους μέχρι θανάτου για να λιπάνουν την δρυ που θα βλαστήσει τον ΑΝΘΡΩΠΟ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ. ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΥΝΤΟΜΑ ΚΑΙ Η ΓΗ ΘΑ ΤΡΕΜΗ!

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ SS

SS: Κανενός εἴδους στρατιωτικός ὀργανισμός στήν Ἱστορία τῆς Ἀνθρωπότητος δέν ἀγαπήθηκε καί δέν θαυμάστηκε τόσο πολύ ἀπό τούς φίλους του, οὔτε ἔγινε ἀντικείμενο μίσους καί φόβου ἀπό τούς ἐχθρούς του, ὅσον ὁ Ἐθνικοσοσιαλιστικός ὀργανισμός ὁ γνωστός μ᾽ αὐτά τά ἀρχικά.

Ἔτσι προκαλεῖ ἔκπληξι τό γεγονός ὅτι σχεδόν τίποτε δέν ἔχει γραφῆ σχετικά μέ τά SS ἀπό τό μεταπολεμικό Ἐθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἀξιοσημειώτου παραλείψεως, πολλοί ἐθνικοσοσιαλισταί σήμερα ἔχουν μία μή-ὁλοκληρωμένη ἤ ἀνακριβῆ ἀντίληψι τοῦ ἀληθοῦς νοήματος καί τῆς σημασίας τῶν SS, καί ἀγνοοῦν τήν ἐσωτέρα φύσι τοῦ Σώματος αὐτοῦ.

Κάστα Πολεμιστῶν

Ἀναφερώμεθα στά SS ὡς ἕναν στρατιωτικόν ὀργανισμό, διότι αὐτός ὁ προσδιορισμός ἐκφράζει καλύτερα τήν ἐξωτερική των λειτουργία. Ἦταν ἡ στρατιωτική elite – ἡ πολεμική κάστα – τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Κινήματος. Παρ᾽ ὅλη τήν θεαματική των ἀνάπτυξι καί τήν ποικιλία τῶν δραστηριοτήτων, κατά τήν διάρκεια τῶν ἐτῶν 1933-1945, ποτέ δέν ἐλησμόνησαν ὅτι ὁ σκοπός ὑπάρξεώς των ἦταν ἡ προστασία τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος καί τοῦ Ἡγέτη του ἀπ᾽ ὅλους τούς ἐχθρούς, ἐξωτερικούς καί ἐσωτερικούς, καθώς καί ἡ ἐξασφάλισις ὅτι ἡ Βούλησις καί οἱ προθέσεις τῆς Ἡγεσίας τοῦ Κινήματος ἐξεπληροῦντο.

Πραγματικά, ἡ ἀποστολή των εὑρίσκετο στό ἴδιο τό ὄνομά των: SCHUTZSTAFFEL DER NSDAP (Δύναμις Προστασίας τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Γερμανικοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος). Αὐτός ὁ χαρακτηρισμός δέν ἀποκαλύπτει μόνον τούς σκοπούς τῶν SS ὡς ἡ αὐτοάμυνα τοῦ Κόμματος, ἀλλά ἐπί πλέον καταφαίνεται ὅτι τά SS δέν ἦσαν ἁπλῶς ἕνα ἀπό τά συστατικά τοῦ εὐρυτέρου Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Κινήματος, καί ὅτι εὑρίσκετο ὑπό τάς διαταγάς τῆς ἰδίας τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τοῦ Κόμματος.

Ὁ ὀργανισμός τῶν SS ἄρχισε νά ὑπάρχη ἀπό τίς πρῶτες ἡμέρες τοῦ Κινήματος ὡς ἡ προσωπική φρουρά τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ. Κατά τήν διάρκεια τοῦ πολέμου ὁ Χίτλερ ἀνεφέρθη στήν καταγωγή των:

«Πεπεισμένος ὅτι ὑπάρχουν πάντοτε περιστάσεις κατά τίς ὁποῖες εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ὕπαρξις ἑνός ἐπιλέκτου σώματος, ἐδημιούργησα τό 1922-23 τό σῶμα ADOLF HITLER. Συνίστατο ἀπό ἄνδρες ἑτοίμους γιά ἐπανάσταση οἱ ὁποῖοι ἤξεραν ὅτι κάποιαν ἡμέρα τά πράγματα θά μποροῦσαν νά γίνουν πολύ δύσκολα. Ὅταν ἀποφυλακίσθηκα ἀπό τό Landsberg, τά πάντα εἶχαν διαλυθῆ, καί σέ πολλές περιπτώσεις λόγω προσωπικῶν ἀνταγωνισμῶν. Ἀπεφάσισα ὅτι χρειαζόμουν μία σωματοφυλακή, περιωρισμένη σ᾽ ἀριθμό ἀλλά σχηματισμένη ἀπό ἄνδρες οἱ ὁποῖοι δέν θά εἶχαν προκαταλήψεις, ἀκόμα καί νά στραφοῦν ἐναντίον τῶν ἰδίων τῶν ἀδελφῶν των. Μόνον εἴκοσι ἄνδρες σέ κάθε πόλι – ὑπό τήν προϋπόθεσι ὅτι θά μποροῦσε κανείς νά βασίζεται ὁλοκληρωτικά σ᾽ αὐτούς – παρά μιά ὕποπτου συνθέσεως μάζα. Ἦσαν ὁ Maurice, ὁ Schreck καί ὁ Heyden πού ἐσχημάτισαν στό Μόναχο τήν πρώτη ὁμάδα ἐπιλέκτων, ἀπό τήν ὁποίαν κατάγονται τά SS».

Κατά τό τέλος τοῦ πολέμου τά SS εἶχαν ὡριμάσει σ᾽ ἕναν πολυάριθμο καί πολύπλοκον ὀργανισμό, ὁ ὁποῖος ἐσχετίζετο μέ κάθε ὄψι τῆς ἀσφαλείας τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Κράτους: ἔστελνε ἐπίλεκτα μάχιμα σώματα στίς γραμμές τοῦ πυρός καί συνέβαλλε στήν τήρηση τῆς τάξεως καί τῆς ἀσφαλείας ὅλων τῶν Γερμανικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων στά μετώπισθεν· κατέστειλε κομμουνιστικές καί «συμμαχικές» τρομοκρατικές συμμορίες στίς ἀπελευθερωμένες ἀπό τά ἐθνικοσοσιαλιστικά στρατεύ-

ματα χῶρες' διεξῆγε ἀδιάκοπον ἀγῶνα ἐναντίον τῶν φυλετικῶν, πολιτικῶν κι ἐγκληματικῶν ἐχθρῶν τοῦ 'Εθνικοσοσιαλισμοῦ μέσα στό Γερμανικό Reich' ἐπέβλεπε τήν λειτουργία τῆς ἀστυνομίας, τῆς GE.STA.PO. καί διαφόρων ὑπηρεσιῶν κατασκοπείας κι ἀντικατασκοπείας.

Τά Waffen - SS

Ἕνα ἀπό τά πολλά καί διαφορετικά τμήματα πού ἀποτελοῦσαν αὐτόν τόν στρατιωτικό ὀργανισμό, ἦταν τά Waffen-SS, τά ὁποῖα ἔδειξαν σαφέστατα τήν πολεμική φύση τῶν SS, ὑπό τήν παραδοσιακή στρατιωτική ἔννοια. Τά Waffen-SS ἦσαν μία ἐπίλεκτος 'Εθνικοσοσιαλιστική μάχιμος δύναμις πού ἐμάχετο στίς πρῶτες γραμμές παράλληλα μέ τίς συμβατικές μονάδες τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ. Τά ξεχωριστά πολεμικά κατορθώματα καί οἱ πράξεις ἡρωϊσμοῦ στό πεδίον τῆς μάχης ἐκέρδισαν τόν σεβασμό ἀκόμη καί τῶν σκληροτέρων ἰδεολογικῶν ἀντιπάλων των. Ἔδειξαν στόν κόσμο ὅτι τά SS ἦταν «ἡ ἀνωτερότης προσωποποιημένη». Κι ἄν ἀκόμη ὑπῆρχαν ἀμφιβολίες, οἱ τρομερές ἀπώλειες πού ὑπέστησαν τά Waffen-SS στίς γραμμές τοῦ μετώπου – τόσον σέ ἀξιωματικούς ὅσον σέ ἁπλούς στρατιῶτες – ἔδειξαν ὅτι ὁ ὅρκος πίστεως μέχρι θανάτου ἑνός ἄνδρα τῶν SS ἦταν κάτι περισσότερο ἀπό ἁπλές, κενές περιεχομένου λέξεις.

Οἱ μέθοδοι ἐκπαιδεύσεως καί ἡ τακτική τῶν Waffen-SS εὑρίσκοντο τόσο ἐμπρός ἀπό τήν ἐποχή των ὥστε ἐθεωροῦντο σάν ἕνα τέταρτο πειραματικό ὅπλο, μετά τόν Στρατό Ξηρᾶς, τό Ναυτικό καί τήν 'Αεροπορία. 'Αλλά ἦταν περισσότερο ἀπό μία ἀποτελεσματική, καλοεκπαιδευμένη στρατιωτική elite: ἦταν ἕνας ἀκραιφνής 'Εθνικοσοσιαλιστικός 'Επαναστατικός Στρατός. Παρ' ὅλον ὅτι ὑπῆρχαν ὡρισμένοι ἀξιωματικοί καί ἄνδρες στά Waffen-SS οἱ ὁποῖοι δέν ἦσαν ἐθνικοσοσιαλιστές, ἦσαν μιά μικρή μειονότης, ἰδίως κατά τήν προπολεμική περίοδο καί κατά τήν διάρκεια τῶν πρώτων μηνῶν τοῦ πολέμου. Καί χωρίς ἐξαίρεσι, τά Waffen-SS ἦταν μία ἐνσάρκωσις κάθε ἑνός 'Εθνικοσοσιαλιστικοῦ 'Ιδεώδους, ἀπό τόν παν-'Αριανισμό ὥς τήν ἰδέα τοῦ ἑνός ἡγέτη, ὥς τήν κοινωνική δικαιοσύνη, ὥς τόν ἡρωϊκό 'Ιδεαλισμό...

Οἱ Ἥρωες πού δέν Ὑμνήθηκαν

Ὅσον ἀφορᾶ τά ἡρωϊκά κατορθώματα τῶν Waffen-SS, λίγο ἐκπλήσσει τό γεγονός ὅτι αὐτά (τά Waffen-SS) ἐκέρδισαν τήν μεγαλύτερη δόξα καί ἀναγνώρισι, τόσον μέσα ἀπό τό 'Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα ὅσον καί ἐκτός. 'Αλλά τά SS ὡς σύνολο ἦταν ἕνας ὀργανισμός στόν ὁποῖον ὁ ἡρωϊσμός καί τά κατορθώματα στήν ὑπηρεσία τοῦ Κινήματος δέν ἦταν ἡ ἐξαίρεσις.

Πολεμώντας τόν ἐξωτερικόν ἐχθρό στό μέτωπον βεβαίως ἦταν ἕνας τρόπος ὑπερασπίσεως τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος, ἀλλά δέν ἦταν ὁ μόνος, καί πολλές φορές ὁ ἀγώνας στά μετόπισθεν δέν ἦταν λιγώτερο σκληρός. Ὁ ἀγώνας ἐναντίον τῶν παρτιζάνων τόν ὁποῖον τά SS διεξῆγον στά μετόπισθεν τοῦ 'Ανατολικοῦ Μετώπου καί σ' ὁλόκληρη τήν 'Ανατολική Εὐρώπη εἶναι ἕνα ἔπος τό ὁποῖο δέν ἔχει ἀκόμα τραγουδηθῆ. Ἦταν ἕνας σκληρός καί ἀσταμάτητος ἀγώνας στόν ὁποῖον, ὅπως καί παντοῦ ἀλλοῦ, τά SS ἐπέδειξαν τέλεια ἐκπαίδευση καί ἀνδρεία – καί ἐπίσης ὑπέστησαν φοβερές ἀπώλειες.

'Επίσης πρέπει νά ἀποτίσουμε φόρο τιμῆς στούς ἄνδρες τῶν SS-Einsatzgruppen (Ὁμάδες Δράσεως), οἱ ὁποῖοι ἀγωνίσθηκαν ἐναντίον τῶν ἀξιωματούχων τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος καί ἄλλων ἀντι-'Αρίων στοιχείων κατά τήν διάρκεια τῶν πρώτων χρόνων τῆς Ρωσσικῆς ἐκστρατείας.

Τέλος, οἱ ἄνδρες τῶν SS πού ὀργάνωσαν, ἐπάνδρωσαν καί ἐφύλαξαν τά στρατόπεδα ἐργασίας πρέπει νά τύχουν τιμῆς ἀπό ὅλους τούς ἀνά τόν Κόσμον 'Εθνικοσοσιαλιστές συντρόφους. Συμβάλλοντας στήν διατήρηση τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τοῦ 'Εθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος, ἔφεραν εἰς πέρας μία δυσάρεστη ἀλλά ἀπαραίτητη ἀποστολή.

τόσον ζωτική καί σημαντική ὅσον ἐκείνη γιά τήν ὁποία ἄλλοι ἔδωσαν τήν ζωή των στό μέτωπο.

Τό ἄσβεστο μῖσος τό ὁποῖον οἱ ἐχθροί τῆς Ἀρίας Φυλῆς τρέφουν ἐναντίον ὅλων τῶν ἀνδρῶν τῶν SS εἶναι μία αἱματοβαμμένη ἀλλά εὔγλωττη διαθήκη γιά τήν ἀποτελεσματικότητά των, ὅπως εἶναι καί ἡ βάρβαρη δολοφονία δεκάδων χιλιάδων ἀνδρῶν SS στά «συμμαχικά» καί σοβιετικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως μετά τόν πόλεμο.

Μιά Ἱερά Τάξις Ἱπποτῶν

ΝΑΙ! Τά SS διέπραξαν πολλά κατορθώματα, τά ὁποῖα πρέπει νά εἶναι μία αἰωνία πηγή ὑπερηφάνιας γιά ὅλους τούς Ἐθνικοσοσιαλιστές τῆς σήμερον. Κι ἀκόμη, θά ἦταν τεράστιο λάθος νά σταματήσουμε ἐδῶ, διότι πολλά μποροῦμε νά διδαχθοῦμε ἀπό τό ἡρωϊκό παράδειγμα τῶν SS. Ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖον τά SS, ἐμπόρεσαν νά ἐπιτύχουν ὅλα αὐτά εἶναι τό ὅτι ἀπετέλεσαν τήν ἁγνοτέρα καί γνησιωτέρα ἐφαρμογή τῆς Ἐθνικοσοσιαλιστικῆς κοσμοαντιλήψεως. Περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλον Ἐθνικοσοσιαλιστικόν ὀργανισμό, – συμπεριλαμβανομένου καί αὐτοῦ τοῦ N.S.D.A.P. – τά SS ἦσαν ἡ ἐνσάρκωσις τῶν πιστεύω, τῶν ἰδανικῶν καί τοῦ πεπρωμένου μας.

Τά SS ἐπέδειξαν ὄχι μόνον στρατιωτικές ἀρετές – ἀνδρεία, πίστι, ὑπακοή, μαχητικόν πνεῦμα – ἀλλά ὅλα τά οὐσιαστικώτερα συστατικά τῆς Χιτλερικῆς Ἰδεολογίας: φυλετικόν ἰδεαλισμό καί φυλετική ἑνότητα, τήν ἀρχή τῆς προσωπικότητας, τόν σεβασμό πρός τήν ζῶσα φύση καί τούς νόμους της, τήν ἀνοδική ἐξέλιξη τοῦ Ἀρείου Ἀνθρώπου.

Τόν Νοέμβριο τοῦ 1941, ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ ὡμίλησε γιά τήν ἐξαιρετική σημασία πού εἶχαν γιά τόν Ἐθνικοσοσιαλισμό τά SS:

«Δέν ἀμφιβάλλω καθόλου, παρά τόν σκεπτικισμό ὡρισμένων, ὅτι σέ ἑκατό χρόνια ἀπό σήμερα, ὁλόκληρος ἡ Γερμανική elite θά προέρχεται ἀπό τόν ὀργανισμό τῶν SS, διότι μόνον τά SS ἀσκοῦν πρακτικῶς φυλετική ἐπιλογή. Ἅπαξ καί σταθεροποιηθοῦν οἱ συνθῆκες τῆς φυλετικῆς καθαρότητος, δέν θά ἔχη σημασία ἐάν ἕνας ἄνθρωπος κατάγεται ἀπό τήν α ἤ β περιοχή τῆς Εὐρώπης, ἄν θά ἔρχεται ἀπό τήν Νορβηγία ἤ τήν Αὐστρία».

Τά SS συχνά ἀπεκαλοῦντο «ἡ Τάξις», ὅρος πού περιλαμβάνει τήν ἔννοια μιᾶς Ἱπποτικῆς ἤ Ἱερᾶς Τάξεως. Ἦταν πράγματι καί τά δύο: Ἱπποτική ὅσον ἀφορᾶ στίς πολεμικές ἀξίες καί τήν ἔννοια τῆς Τιμῆς, καί Ἱερά ὑπό τήν ἔννοια ὅτι ἐνσάρκωνε τίς πνευματικές ἀρετές καί ἀξίες τῆς Ἀρίας Φυλῆς.

Ἡ Savitri Devi ἀναφέρει τά ἑξῆς:

«Πράγματι δέν εἶναι σύμπτωσις το γεγονός ὅτι ἀπ' ὅλους τούς ὀργανισμούς τούς σχετικούς μέ τήν ἄμυνα τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος τά SS εἶναι αὐτός πού μισήθηκε καί πολεμήθηκε περισσότερο ἀπό τούς ἐχθρούς τῆς Χιτλερικῆς Πίστεως. Ἦταν ἡ ἐνσάρκωσις αὐτοῦ καθ' ἑαυτοῦ τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ ἡ φυσική καί ἠθική ἀφύπνισις τοῦ Ἀριανισμοῦ ὁ σπόρος ἀπό τόν ὁποῖον θά ξεπεταγόταν μία ἀγέννητη ἀκόμα φυλή θεῶν στήν γῆ.

Μέ ἄλλες λέξεις τά SS ὡς σύνολον εἶχαν, γιά τήν Νέα Γερμανία, τήν σημασία τήν ὁποία ἡ Νέα Γερμανία εἶχε ἀνάμεσα στούς λαούς τῆς Ἀρίας οἰκογενείας: ἦταν ὁ ἐσώτερος καί ὑψηλότερος φορεύς τῆς δυνάμεως τῆς ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ!»

— Η μεγαλύτερη ώρα είναι εκείνη μπροστά στον ήλιο που ανατέλει.

ΣΥΝΘΗΜΑ

Η ΜΑΥΡΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

Τους τελευταίους μήνες κυκλοφορούν πολλά βιβλία με τίτλους όπως: «Η Μαύρη Αμερική», και παρόμοια, γραμμένα από λευκούς, Άγγλους, Αμερικάνους και Γάλλους και αναφερόμενα στην θέση των Μαύρων της Αμερικής σήμερα, μετά από 20 χρόνια πλήρους χειραφετήσεως και απολαύσεως πλήρων και ίσων με τους λευκούς πολιτικών δικαιωμάτων.

Τα βιβλία αυτά, εκτός του ότι είναι αποκαλυπτικά, ένεκα των στοιχείων που μας παρέχουν, είναι εκπληκτικά δείγματα της τυφλώσεως και της παρακρούσεως, στην οποία μπορεί να αχθεί ο σύγχρονος ινδοευρωπαίος, ψυχικά αλλοτριωμένος, όταν τα κίνητρα του δεν είναι ωφελημιστικά οικονομικού η σεξουαλικοδιαστροφικού τύπου.

Θρηνούν, οι συγγραφείς, διότι μετά 100 χρόνια ελευθερίας και 20 χρόνια ευνοϊκής νομοθεσίας από την κυβέρνηση των Η.Π.Α. συνεχίζει να υφίσταται «ρατσιστική» αντιμετώπιση των μαύρων της Αμερικής από τους Λευκούς. Υπενθυμίζουμε ότι η νομοθεσία αυτή, πλην της αναγνωρίσεως των πλήρων πολιτικών δικαιωμάτων στους μαύρους, θέσπισε σκανδαλώδεις όρους προσλήψεως τους στις εταιρίες και εισδοχής τους στα Πανεπιστήμια, με βάση συγκεκριμμένο ποσοστό που πρέπει να τηρείται αυστηρότατα. Εφάρμοσε δηλαδή η ίδια έναν ρατσισμό εναντίον των λευκών, αφού και μόνον το μαύρο χρώμα του δέρματος αρκούσε για να εισαχθεί κανείς σε ένα Πανεπιστήμιο υψηλών απαιτήσεων με 100 και πλέον βαθμούς (στους 500) χαμηλότερους από την βάση περιπτώσεις, πάμπολλες μάλιστα, όπου εργαζόμενοι επί εικοσαετία σε επιχειρήσεις έμειναν στο δρόμο χωρίς δουλειά για να κρατηθεί το περίφημο ποσοστό!! Όλα αυτά βεβαίως αποτελούν εδώ και χρόνια αντικείμενο διαμάχης στις Η.Π.Α.

Παρ' όλα αυτά, γράφουν, και ενώ στη δουλειά είναι μαζί, εξαιτίας των νόμων, το βράδυ ο καθένας πάει σπίτι του και δεν υπάρχουν κοινωνικές σχέσεις, ανάμεσα σε λευκούς και μαύρους, ενώ οι μικτοί γάμοι σπανίζουν και τα τέκνα αυτών των γάμων (οι μιγάδες δηλαδή), αντιμετωπίζουν μεγάλες δυσκολίες.

Ακόμη οι λευκοί που κατοικούν σε περιοχές όπου οι μαύροι έγιναν μεγάλη πλειοψηφία, μετακομίζουν με αποτέλεσμα την «γκετοποίηση» αυτών των περιοχών. Αλλά και οι ίδιοι οι μαύροι έχουν την τάση να πηγαίνουν να κατοικούν σε περιοχές μαύρων γιατί έτσι δεν αντιμετωπίζουν, λέει, την ψυχρή συμπεριφορά των λευκών. Όλες οι διαπιστώσεις αυτές, λένε, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο ρατσισμός ζει και βασιλεύει στην Αμερική, πράγμα που είναι, λένε, πολύ θλιβερό και απογοητευτικό!

Θαυμάστε τους! Μέχρι τώρα ήσαν οι κακές κυβερνήσεις που έφταιγαν, όχι ο αγαθός λαός, το κακό κατεστημένο που προωθούσε τον ρατσισμό, όπως οργανώνει τους πολέμους εν άγνοια και παρά τη θέληση του λαού (το τελευταίο βεβαίως δεν απέχει στον αιώνα μας από την πραγματικότητα). Τώρα ό-

μως που παρά την θετική επέμβαση του κράτους, ο καλός και αγαθός λαός δεν δέχεται να του επιβάλλουν να έχει τον μαύρο και στο οικογενειακό του τραπέζι, εκτός από την δουλειά του, οι «ανθρωπιστές» του αντιρατσισμού φρίττουν το ίδιο και ωρύονται ότι κάτι πρέπει να γίνει. Πρέπει με το ζόρι λευκοί να παντρεύονται μαύρους και ακόμη να κάνουν παρέα, να έχουν κοινωνικές σχέσεις κλπ.

΄Ολα αυτά αποδεικνύουν, βεβαίως, πανηγυρικά ότι το φυλετικό αίσθημα είναι εγγενές στον άνθρωπο και όχι κάποια συγκυριακή προκατάληψη, όπως μας κηρύττουν τόσα χρόνια. Η διαπίστωση της εμμονής του φυλετισμού αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία, αν σκεφθεί κανείς την τρομερή πλύση εγκεφάλου από τον κινηματρογράφο και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, την θεοποίηση από το star system μιγάδων, την συνεχή προβολή μικτών σχέσεων κλπ.

Μια ακόμη ενδιαφέρουσα διαπίστωση που περιέχουν τα εν λόγω βιβλία είναι ότι, προς μεγάλην θλίψην των συγγραφέων, οι Πορτορικάνοι και άλλοι Ισπανοαμερικάνοι εκτοπίζουν σιγά σιγά τους μαύρους από τα χαμηλά επαγγέλματα που μονοπωλούσαν ως τώρα, με αποτέλεσμα την αύξηση της ανεργίας στους μαύρους. Μα για σταθείτε μια στιγμή! Εδώ μας έλεγαν τόσα χρόνια ότι έφταιγε η οικονομική κατάσταση των μαύρων που τους περιθωριοποιούσε, ή εξ αυτής κακή εκπαίδευση που ελάμβαναν κλπ για την αποτυχία τους στο κοινωνικό επίπεδο. ΄Ερχονται όμως εδώ οι μεξικάνοι, οι Πορτορικανοί κλπ. να μας χαλάσουν το τόσο ωραίο κατασκεύασμα πούχαμε φτιάξει, δίνοντας κατά μέσο όρο ανώτερο I. Q κατά 10 βαθμούς από τους Μαύρους, παρ᾽ ότι ευρίσκονται σε σαφώς και ασυγκρίτως χειρότερη από αυτούς, για να μην πούμε αθλία, οικονομική κατάσταση και μεγαλώνουν σε περιβάλλον τρομερής στερήσεως, αφού δεν απολαμβάνουν και κανενός ευνοϊκού ειδικού νόμου!

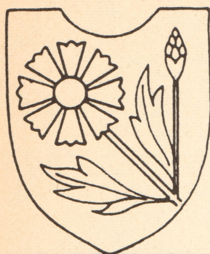
Σας αφήνω να βγάλετε μόνοι σας τα συμπεράσματά σας...

Θα κλείσω αυτήν την αναφορά με ένα ευτράπελο: Διαμαρτύρονται οι συγγραφείς γιατί το 45% (το 2000 θα φθάσει το 70%) των μαύρων οικογενειών είναι «μονογονεϊκές» και συγκεκριμμένα στην συντριπτική τους πλειοψηφία πρόκειται για οικογένειες που αποτελούνται από την μητέρα και τα «παράνομα» παιδιά της. Διαρτύρονται, λοιπόν, διότι το κράτος δεν βοηθά όσο πρέπει οικονομικώς αυτές τις οικογένειες, περιθωριοκοπώντας τις έτσι όλο και πιο πολύ...

Κακούργοι Λευκοί, εσείς φταίτε για όλα, πληρώστε τώρα και τα... των Μαύρων.

ΗΝΙΟΧΟΣ

ΑΙΣΘΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Για την σε βάθος απροκάλυπτη ανάλυση της πολιτιστικής δημιουργίας με στόχο την ενημέρωση του κοινού και την καλλιέργεια της ελληνικότητος.

Με αφορμή τη συμπλήρωση 50 χρόνων από τα εγκαίνια της έκθεσης "Entartente Kunst" (εκφυλισμένης Τέχνης) που έγινε στο Βερολίνο το 1937 σειρά αστικών εφημερίδων δημοσίευσαν άρθρα με κοινή την κεντρική σύλληψη της ιδέας του "εγκλήματος της Χιτλερικής Γερμανίας απέναντι στην Τέχνη". Επειδή πολλά από τα ερωτηματικά που τίθενται στα άρθρα αυτά μένουν αναπάντητα ή διαφορετικά απαντούνται με τελείως ανεπαρκή τρόπο θεωρούμε, ΕΜΕΙΣ, σαν ερμηνευτές του πνεύματος ΕΚΕΙΝΩΝ, να διασαφανήσουμε ποια είναι

Η ΘΕΣΗ ΜΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Ένα καλλιτεχνικό δημιούργημα αποτελεί μία νέα οντότητα με σαφή την σφραγίδα του δημιουργού του και των Αρχετύπων του.

Η οντότητα αυτή, ευρισκόμενη μέσα σε οποιαδήποτε ανθρώπινη κοινωνία αποτελεί διεγέρτη είτε αντιστοίχων δημιουργικών κέντρων του ανθρώπου (π.χ. ένα έργο του J.S. BACH για όργανο εξωθή κάποιον σε δημιουργία ανάλογης σύνθεσης ή εκμάθηση αρμονίου) είτε διεγέρτη κέντρων σχετικών με το θέμα του δημιουργήματος (π.χ. ο Λέων της Χαιρωνίας ενθυμίζει την νίκη των Μακεδόνων, τον Φίλιππο, τον Αλέξανδρο, την Πέλλα, κλπ.).

Το δημιούργημα, οντότητα, διεγείρει τα κέντρα αυτά του ανθρώπου, ανάλογα με την ποιοτική του υπόσταση.

Βλέπουμε συνεπώς, πως ο δρόμος της τέχνης είναι διπλός και ολοκληρωμένος: από το υποκείμενο προς το αντικείμενο και τ' ανάπαλιν, ώσπου (στην τελειοποίηση της σχέσης — χωρίς αυτό να σημαίνει τελειοποίηση υποκειμένου και αντικειμένου) η διάκριση στην διττότητα υποκειμένου — αντικειμένου γίνεται δύσκολη. Η τέχνη, σαν μέσον, ή η τέχνη σαν σκοπός, είναι ερώτημα που για τον Εθνικοσοσιαλιστή, δεν έχει θέση.

Η τέχνη για μας, εκκινώντας και καταλήγοντας, είναι μία, ενιαία και αδιαίρετη, διότι, αποτελεί ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΟΝΤΟΣ — ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ. (Σε προσεχές τεύχος της Χ.Α. θα επανέλθωμε εν εκτάσει επί των ZUSAMMEN KULTUR THEORIE).

Αντίστοιχα η ποιότητα ενός έργου τέχνης προσδιορίζεται με ανάλογη πορεία, όντας κατ' ανάγκη αμφίδρομη — δόγμα καθαρά Εθνικοσοσιαλιστικό, δια τους όντες "πέραν του καλού και του κακού". Η ποιότητα του έργου, απορρέει άμεσα από τις δονήσεις που διεγείρουν τον καλλιτέχνη και τον χώρο από τον οποίο αυτός προέκυψε (ενδείκνυται σύγκριση έργων Αρίων προς εκείνα Σημιτικών λαών ή έργων της Κίνας με έργα νέγρων).

Ο καλλιτέχνης είναι από τις πλέον ευαίσθητες οντότητες της ομάδας του και η έκφρασή του είναι άμεσα συνυφασμένη με τις λεπτομέρειες δονήσεις των ψυχικά και σωματικά συνεχομένων προς αυτόν. Αποτελεί λοιπόν ο καλλιτέχνης το σημείο αναγωγής των αντιστοίχων ποιοτήτων της φυλής του προς τα καθορισμένα έργα.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΑΥΤΑ ΠΛΕΟΝ, ΕΙΝΑΙ ΟΝΤΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΑΡΧΕΤΥΠΙΚΕΣ ΔΟΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟ ΕΞΕΤΑΣΙΝ ΦΥΛΗΣ.

Είναι σαφώς κατανοητό, ότι ένα μουσικό κομμάτι ένας πίνακας ζωγραφικής, ένα θεατρικό έργο εκπέμπουν, διεγείρουν και τέλος συντονίζουν τον αντικείμενο παρατηρητή στις συχνότητές τους και ιδιαίτερα στα επίπεδα εκείνα του παρατηρητή με τα οποία έχουν την ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΓ-

ΓΕΝΕΙΑ.

Παράλληλα, ένας λογικός τρόπος τον οποίον θα εχρησιμοποιούσαν (και δυνάμει των ανωτέρω χρησιμοποιούν) τα κρατούντα ή παρακρατούντα ισχυρά συστήματα είναι η καθιέρωση και επιτήρηση μιας "μόδας" η ύπαρξής της. Πλην του προαναφερθέντος συντονισμού των αντικειμένων πολιτών προς τις δονήσεις των καθιερούντων την μόδα, συνδέει ασυνείδητα τους ακολούθους της στο άρμα των προστατών της, μιας και, ο πολίτης, ετερόφωτος πλέον αστέρας, στερείται προσωπικής δημιουργικής δύναμης.

Γεννάται συνεπώς το ερώτημα για μας:

— Τι στάση πρέπει να τηρήσουμε απέναντι στις μορφές "τέχνης" που μας περιζώνουν!

— Πως μπορούμε να ξεχωρίσουμε την πατρίδα τους;

— Και επί πλέον: Μπορούμε εύκολα, (και πως) να ξεριζώσουμε από μέσα μας τα όποια κατάλοιπα και τις ρίζες τους;

— Πρέπει πάντα, να απέχουμε από συμμετοχή σε οιεσδήποτε καλλιτεχνικές εκδηλώσεις δονήσεων:

— Προϊόντων της κοινωνίας των μαζών, και προοριζομένων για την διατήρηση αυτής της μάζας σαν μάζας.

— Προϊόντων εφθαρμένων και διεφθαρμένων οντοτήτων που υπηρετούν το σημερινό κατεστημένο.

— Προϊόντων νόθων, μιας και πατέρες και πάπποι τους είναι οι κατ' εξοχήν κλέπτες.

Βλέπουμε ευκολώτατα πράγματι, πως οι Εβραίοι σαν δημιουργοί, ανέκαθεν κατέλυναν τους μη ομοφύλους τους, οι δε δημιουργίες τους (εκείνες που έχουν ακραιφνή Εβραϊκό χαρακτήρα αλλά και οι νόθες) αποτελούν υποδείγματα διαφθοράς και κλειδιών πτώσεως και παρακμής.

Επομένως, πρέπει να θέσωμε τον εαυτό μας σε συνεχή αναζήτηση του πραγματικού πνεύματος του κάθε καλλιτεχνικού δημιουργού και να εξερευνήσουμε τα σημεία —σημεία των καιρών— που πλαισιώνουν αυτόν και το έργο του.

Πρέπει τέλος, να προαγάγουμε μέσα μας στον υπέρτατο βαθμό τα γνήσια έργα τέχνης — προϊόντα της καθαρής μας παράδοσης και να τα χρησιμοποιήσουμε σαν αποκλειστικό γνώμονα της κουλτούρας μας, και χώρο των ψυχικών μας περιηγήσεων και πεταγμάτων.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Σχετικά με τη σύγχιση εννοιών που επικρατεί στη σημερινή κοινωνία, και λαμβάνοντας αφορμή από δημοσιεύματα του τύπου πάνω στην επέτειο για τα πέντε χρόνια από το θάνατο του Εβραίου Ράϊνερ Βέρνερ Φασμπίντερ που παρουσιάζεται σαν σκηνοθέτης: Ο Φασμπίντερ, που με την εβραϊκή πεσιμιστική αντίληψη για τη ζωή παρουσίασε στις ταινίες του προβλήματα ομοφυλοφίλων και τοξικομανών, αδιέξοδα αστών, κατατρεγμούς μεταναστών, μίση και έχθρες οποιουδήποτε περιθωριακού στοιχείου παρουσιάζεται στους μεγαλοαστικούς κύκλους της τέχνης σαν "Φασίστας".

Χωρίς πολλά λόγια αναφέρουμε: Εθνικοσοσιαλιστικό ήταν το "Ραν" του Κουρασόβα κι όχι το "Λιλύ Μαρλέν" του Φασμπίντερ, Εθνικοσοσιαλιστικό είναι το "Κουρδιστό Πορτοκάλι" του Κιούμπρικ κι όχι ο "'Ελληνας γείτονας" και γενικεύοντας Εθνικοσοσιαλιστικό είναι το γεμάτο ζωή, κίνηση, ομορφιά κι όχι το αηδιαστικό, το διεστραμένο, το μίζερο που προκαλεί τον οίκτο.

Μικρή αναφορά χωρίς σχόλιο. Τουρκικός θίασος ανέβασε στην μη κατεχόμενη Κύπρο σε περιοδία το έργο του Αριστοφάνη "'Ορνιθες". Ο ελληνικός αριστερός τύπος χαιρέτησε το γεγονός και αφού συσχέτισε την πολιτική ταυτότητα των Τουρκοκυπρίων ηθοποιών με την αριστερά και αναφέρθηκε επισταμένους στο γεγονός του ανεβάσματος Τούρκικων έργων από θιάσους τα μέλη των οποίων ανήκουν στο Α.Κ.Ε.Λ. κατέληξη ότι επιτέλους η "Ειρήνη" του Αριστοφάνη εξεπλήρωσε κατά πολύ τους λόγους για τους οποίους γράφτηκε.

Ο Δεξιός Τύπος, αδιάφορος ως συνήθως για θέματα Τέχνης αδιαφόρησε για το συμβάν.

---

10 χρόνια συμπληρώνονται φέτος από το θάνατο της μεγάλης Ελληνίδας αοιδού Μαρίας Κάλλας. Η μνήμη της θα τιμηθεί τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό με πολλές και ποικίλες εκδηλώσεις: προβολές ταινιών, οργάνωση συναυλιών κ.α. Η Αγγλική δισκογραφική εταιρία Ε.Μ.Ι. επανεκτυπώνει 10 δίσκους της, δυσεύρετους μέχρι σήμερα και το Φεστιβάλ Αθηνών οργανώνει προς τιμήν της δυο συναυλίες με την ορχήστρα της Βαυαρικής Ραδιοφωνίας που θα δοθούν στο Ηρώδειο στις αρχές Σεπτεμβρίου (8,9/9). Επίσης το διεθνές καλλιτεχνικό κέντρο ATHENAUM οργανώνει στις 16 Σεπτεμβρίου μουσικό αφιέρωμα στην Ελληνίδα αοιδό.

Μία συλλογή ποιημάτων του Ezra Pound εξεδόθει στα ελληνικά. Σε ένα πολύ προσεγμένο βιβλίο με πληθώρα φωτογραφιών, με χρονολογικούς πίνακες και με πλήθος άλλων στοιχείων, ο εκδοτικός οργανισμός της "Εστίας" δίνει την ευκαιρία στο ελληνικό κοινό να έρθει σε πιο στενή επαφή με το έργο του Pound και δη με μια υπερβολικά σημαντική του δουλειά το "ΧΙΟΥ ΣΕΛΓΟΥΙΝ ΜΩΜΠΕΡΛΥ". Στο βιβλίο αυτό αναφέρονται επίσης οι εκδόσεις που το βιβλιοπωλείο της "Εστίας" ετοιμάζει, το "Mea Culpa" του Celine και τα "Παραμύθια και θρύλοι της Ιρλανδίας" του Yeats. Εκφράζουμε την αφελή μας απορία: σταμάτησε το σύστημα την λογοκρισία ή πιστεύουν οι υπεύθυνοι πως ο χρόνος έχει καταστήσει την ποιητική δουλειά των παραπάνω συγγραφέων και ποιητών ακίνδυνη;

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

— Μετά από μία αιφνίδια κίνηση οι Ομοσπονδιακές αρχές συνέλαβαν 10 λευκούς φυλετιστές με την κατηγορία της συνωμοσίας για ανατροπή της κυβερνήσεως των Η.Π.Α. Ανάμεσα στους συλληφθέντες ήταν ο Robert E. Miles 62 ετών, επικεφαλής του «Mountain Church» και του «Free Forum Association» που εδρεύει στο Cohoctah, Mich, και πρώην αρχηγός πολιτείας της «Ku Klux Klan». Επίσης συνελλήφθει ο Richard G. Butler 69 ετών από την Maydon Lake, Idaho, ο οποίος ηγείται μιας φυλετικής οργανώσεως με την επωνυμία «Aryan Nations». Και οι δύο άνδρες κρατήθηκαν στην φυλακή χωρίς να γίνει αποδεκτή χρηματική εγγύηση για προσωρινή αποφυλάκιση, με τον χαρακτηρισμό από τις αρχές ότι είναι «άκρως επικίνδυνοι», παρόλο που εξέφρασαν την προθυμία τους να αντιμετωπίσουν ανοικτά οποιαδήποτε κατηγορία.

Το Εβραιοκίνητο AOL επευφήμισε την σύλληψη «των ρατσιστικών επαναστατών» και των «θαυμαστών του Adolf Hitler και του Τρίτου Ράιχ». Ενώ εκπρόσωπος του FBI δήλωσε ότι «οι συλλήψεις ήταν αναγκαίες γιατί υπήρχε μεγάλη απειλή ν' αποσταθεροποιηθεί η Αμερικανική κυβέρνηση». Ο Miles μόλις έμαθε τη δήλωση του αξιωματούχου του FBI είπε: «Μα τω Θεώ, εάν εμείς είμαστε μεγάλη απειλή για την κυβέρνηση, τότε η κυβέρνηση βρίσκεται σε μεγαλύτερο κίνδυνο απ' ότι νομίζουμε».

Η σπασμωδική αυτή ενέργεια της Αμερικανικής κυβερνήσεως ήλθε μετά από την μεγάλη απήχηση που είχε το μήνυμα περί της φυλετικής καθαρότητας, ιδιαίτερα στους αγρότες, στους εργάτες και σε άλλα μέρη της Λευκής μεσαίας τάξης.

Σχετικά με την υπόθεση, ο Αρχηγός της NEW ORDER Matt Koehl δήλωσε ότι το αποτέλεσμα αυτής της υπόθεσης θα επηρεάσει κάθε φυλετικά διαφωνώντα στην Αμερική. «Εάν ο Bod Miles και οι άλλοι καταδικαστούν βάσει αυτής της σκανδαλώδους κατηγορίας», είπε ο Matt Koehl «τότε μπορείτε να βάλετε στοίχημα ότι αυτό θα χρησιμοποιηθεί ως προηγούμενο, και καθένας που συμμερίζεται τις ίδιες φυλετικές απόψεις τότε θα βρίσκεται σε μείζωνα κίνδυνο». Τέλος ο Αρχηγός της NEW ORDER έκαμε έκκληση προς όλους τους εθνικοσοσιαλιστές να συμπαρασταθούν στους συλληφθέντες σε αυτήν την κρίσιμη και δοκιμαστική ώρα.

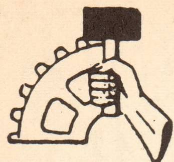
— Εθνικοσοσιαλιστές από τις κεντρικές και δυτικές πολιτείες της Αμερικής συναντήθηκαν στο Bloomington και απέδωσαν φόρο τιμής στον Lincoln Rockwell.

Φέτος ήταν η 14τέταρτη φορά που συγκεντρώθηκαν Εθνικοσοσιαλιστές στο νοσοκομείο Mennonite, όπου ο ιδρυτής του μεταπολεμικού Εθνικοσοσιαλιστικού Κινήματος γεννήθηκε στις 9 Μαρτίου του 1918. Το ετήσιο τυπικό άρχισε το 1974 και συνεχίζεται ανελλειπώς μέχρι σήμερα. Ο Εθνικός Οργανωτής James Ring της Εθνικοσοσιαλιστικής οργανώσεως NEW ORDER, εκφώνησε σύντομο λόγο για την μοναδική προσφορά του Lincoln Rockwell στην Υπόθεση του Adolf Hitler. «Μας έδωσε νέα ζωή στην πίστη μας σαν ένα οργανωμένο Κίνημα» είπε χαρακτηριστικά.

Για πρώτη φορά φέτος υπήρχαν παρόντες μερικές δεκάδες εχθρικών διαδηλωτών από ένα κοντινό πανεπιστήμιο. Ουδέν επεισόδιο έλαβε χώρα.

— Μεγάλη εξόρμηση της Εθνικοσοσιαλιστικής οργανώσεως NSDAP/AO πραγματοποιήθηκε στο Detroit και στο Michigan με βασικό σύνθημα «Συντρίψτε την Μαύρη Δύναμη με τον ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ». Οι εκδηλώσεις περιφρουρούντο από ειδικά οργανωμένα τμήματα δράσεως SS (SS Action groups).

— Η NEW ORDER έχοντας σαν εκφραστή της το WPP (White People's Party) και με Αρχηγό τον χαρισματικόηγέτη Matt Koehl έχει οργανώσει μέχρι στιγμής 28 Λευκά τάγματα όπου κάθε πολιτεία φιλοδοξείται ν' αποκτήσει το δικό της τάγμα σε πρώτο στάδιο.

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

ΕΠΕΤΕΙΑΚΑ(;)

Για την 4η Αυγούστου του 1936, το καθεστώς της και την φυσιογνωμία του Εθνικού κυβερνήτη Ιωάννη Μεταξά, έχουν γραφτεί αίνοι, λιβανωτά, λίβελλοι, κριτικές, αλήθειες, ψέμματα και εμέσματα. Εμείς πέρα από όσα αρνητικά και θετικά στοιχεία παρήγαγε αυτή η περίοδος για το Λαό και το ΄Εθνος και σίγουρα πιστεύοντας ότι κοινωνικά η 4Α στάθηκε η σωστότερη διακυβέρνηση της Πατρίδας, μένουμε στις πιο κάτω τραγικές διαπιστώσεις:

— Η Ελλάδα του 36-41 ήταν κράτος αντιμπολσεβίκικο, αντικοινοβουλευτικό, αντιπλουτοκρατικό με αγροτική και εργατική βάση και πρωτόλεια συντεχνιακή οργάνωση. Δεν πέτυχε όμως να γίνει ολοκληρωτικό κράτος όντας κάτω από τον Αγγλικό Πατερναλισμό που χρησιμοποιούσε το βασιλικό του ανδρείκελο, για να προστατέψει τα Βρεττανικά συμφέροντα. Ο Στρατηγός Μεταξάς δεν μπόρεσε ή δεν θέλησε να προχωρήσει στην Εθνικοσοσιαλιστική Επανάσταση κι ανέχτηκε τον κουφό ψευδάνακτα Γεώργιο του ερωμένο (ούτε καν εραστή) της Εβραίας ΄Ιρμας Κοέν από την Θεσσαλονίκη. Ανέχτηκε τους Εβραίους, τους Μασώνους, την έκφυλη τέχνη και την Αγγλική Στρατιωτική παρουσία. ΄Ολα αυτά ενώ μιλούσαν για "Γ΄ Ελληνικό Πολιτισμό". ΄Ενα θαυμάσιο όνειρο που το καθεστώς προσέδεσε στο άρμα των "Συμμάχων" οδηγώντας ένα λαό 7.000.000 ενάντια σε μια ΄Ηπειρο για χάρι των Αγγλοεβραίων, οδηγώντας τελικά με την συνεισφορά του την Νέα Ευρώπη των Εθνών σε ερείπια για χάρη των "Δημοκρατιών". Η συγκυρία του θανάτου περισώζει την τραγική μορφή του Εθνικού κυβερνήτη από το Μέλλον και την κρίση. Στα σίγουρα σε σύγκριση με τις άθλιες δημοκρατοειδείς κυβερνήσεις ήταν κοινωνικά και στρατιωτικά επιτυχημένο το καθεστώς της 4ης Αυγούστου. ΄Ομως οφείλουμε να αποκαλύψουμε με αποτροπιασμό στους νοσταλγούς του τότε και στους γελοίους Μπολσεβίκους ή φιλελεύθερους επικριτές (μιας κι όλοι τους κόπτονται για την πατρίδα και τον ελληνισμό) την αλήθεια που μαρτυράει (με ελαφριά καρδιά και Αγγλοκολακεία) στο βιβλίο του "Η Ελλάς και η στρατηγική και πολιτική θέσις της Μεσογείου θαλάσσης" ο Γιώργος Χ. Βασιλειάδης "πολιτευτής" Νομού Πέλλης: σελίδα 32. «... Η ελπίς επί την Αγγλία και η πεποίθησις προς αυτήν είναι τα ηθικά και δυναμικά όπλα, επί των οποίων βαζιζόμενος ο Βασιλεύς και ο Πρωθυπουργός Ιωάννης Μεταξάς **δεν εδελεάσθησαν από τας προτάσεις της Γερμανίας (1938 - 1939) περί αποκαταστάσεως της Ελλάδος εις τα ιστορικά, οικονομικά και στρατηγικά του Ελλ. έθνους σύνορα.** Δεν εκάμφθη (sic) ο Ιωάννης Μεταξάς ο κατηγορηθείς ως Γερμανόφιλος, όταν ήκουσεν, ότι η Γερμανία επιφυλάσσει δια την Ελλάδα εξαιρετικήν θέσιν, την οποίαν δικαιούται ως μητέρα του πολιτισμού...». Για την αλήθεια των γραφομένων του ο "πολιτευτής" παραθέτει και το βιβλίο όπως καταγράφονται οι προτάσεις του Γ΄ Ράϊχ (για τους περίεργους είναι: Neue Enae Den Volkern gewvi jmet — υπό Ali Homo εκδ. Unites Magna 1938).

Εδώ σταματούμε δίχως άλλα σχόλια. ΄Οποιοι μιλούν για αλυτρωτισμό, εθνικισμό και είναι τόσο αντιευρωπαϊστές όσο και αντιεθνικοσοσιαλιστές μετά απ᾽ αυτά μας προξενούν θλίψη άμα και θυμηδία.

΄Οσο για τους "ανιχνευτές πυρπολητών δασών" και φασιστοδιώχτες εάν χάρηκαν πρόωρα τους θυμίζουμε ότι αυτοί, που είναι ανίκανοι να φτιάξουν ένα Ε.Σ.Υ. δεν είναι σε θέση να κρίνουν το καθεστώς που βλέπουν σαν μπαμπούλα: εκείνο έστησε κάτι που έμεινε, το Ι.Κ.Α. Για τους σοσιαλιστές αυτούς αυτή η επιτυχία των φασιστών πρέπει να φθάνει, αρκετή ρετσινολαδολογία ακούσαμε.

* ΙΡΑΝ: Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΣ

Ο τιτάνιος αγώνας του Ιρανικού λαού συνεχίζεται με ένταση των αντιξοοτήτων που προβάλλουν ενάντια στην πορεία της Ισλαμικής Επανάστασης. Οι εβραιοκίνητοι πράκτορες του Δυτικού Ιμπεριαλισμού με την αγαστή σύμπνοια - σιωπή των ανατολικών εταίρων τους, αυτή τη φορά ξεπέρασαν τους εαυτούς τους, καταλύοντας τα όποια γελοία και υποκριτικά "ανθρωπιστικά" προσχήματα κρατούσαν μέχρι τώρα. Σφαγιάσανε μέσα στον χώρο του ύπατου Ιερού του Ισλάμ ΑΘΩΟΥΣ ΙΡΑΝΟΥΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΕΣ γιατί δήθεν διασάλευαν την "τάξη".

Παρ᾽ όλη την ύπουλη και χυδαία συμπαιγνία των εβραιόδουλων υπερδυνάμεων και των κατά τόπους υποτακτικών τους, με την καθοδήγηση του Μεγάλου Ιμάμη και την ολόθερμη πίστη του στο ιδανικό της Ισλαμικής Επανάστασης, ο Περσικός λαός είναι αποφασισμένος να βαδίσει τον τραχύ δρόμο της Ανεξαρτησίας μέχρι το τέλος, εξαντλώντας όλα τα όρια των δυνατοτήτων του.

Στην περιοχή της Γης όπου άνθισε ένας από τους πρώ-

τους ΄Αριους πολιτισμούς της Ιστορίας δημιουργώντας δυο αυτοκρατορίες, εκεί όπου θρεμμένη με ΄Αριες ρίζες άνθισε η Σιιτική μορφή του Ισλάμ, εκεί σήμερα, δίπλα στην παγκοσμίας σημασίας πετρελαιοπαραγωγό ζώνη του κόλπου, σε πείσμα των "Μεγάλων" ΤΟ ΝΕΟ ΙΡΑΝ ΖΕΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ.

Ενώ οι αποβλακωμένοι από τους Εβραίους αφέντες τους Αμερικανοί Αγγλοσάξωνες προτιμούν να πολεμούν την Περσία του Χομεϊνί, προς όφελος των εβραϊκών συμφερόντων, παραβλέποντας ακόμα και τ' ότι η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν τσάκισε πνευματικά και υλικά τον δήθεν "εχθρό" τους: τον υλιστικό Μπολσεβικισμό.

Για μια ακόμα φορά, παρακμίες της Δύσης και απατεώνες της Ανατολής μάχωνται λυσσαλέα μια χώρα κι ένα λαό που αρνιέται να δεχτεί τους "νόμους" της Διεθνούς Αγοράς, της Διεθνούς Ηθικής, και της άχρωμης Διεθνούς Κοινωνία των αγελαίων δούλων που το μεταπολεμικό κατεστημένο ζητάει.

΄Ετσι περήφανο κι ελπιδοφόρο πνέει σ' ολόκληρη την Υφήλιο το μήνυμα των Παρσαντάν (των επαναστατικών φρουρών): «είμαστε έτοιμοι να πολεμήσουμε τις δυο ιμπεριαλιστικές υπερδυνάμεις, μέχρι τον θάνατο». Ακούγοντας την δήλωση αυτών των ανθρώπων που σήμερα περιφρονούν την "λογική των αριθμών" εμείς σαν Εθνικοσοσιαλιστές δεν μπορεί παρά να ευχόμαστε ολόψυχα τούτο: Αυτό το άγνωρο κι απόμακρο στην κουλτούρα, εχθρικό στα βάθη της ιστορίας έθνος, με την ξένη στην γνώση και τη σκέψη μας θρησκεία, που γέννησε το ρωμαλέο και ειλικρινές επαναστατικό κίνημα, να επιβιώσει σε πείσμα του δικέφαλου εβραϊκού φιδιού, οριοθετώντας την πρώτη μεγάλη κατάρρευση του Παγκόσμιου Συστήματος.

"ΙΔΑΣ"

΄Ασβεστη ας καίει η επιτύμβια αναθηματική πυρά στο μνήμα του ΄Ελληνα, Μαχητή και Ανθρώπου ΄Ιωνα Δραγούμη. 57 χρόνια πριν, τα φανατικά κτήνη των "Δημοκρατικών Ταγμάτων" έγραφαν με την άνανδρη δολοφονία του Μεγάλου ΄Ανδρα τον επίλογο του Ιουλιανών που είχαν προηγηθεί. Το όργιο της δημοκρατικής ασυδοσίας και βαρβαρότητας έληγε με την ύπουλη εκτέλεση του Στρατιώτη αυτού της Μεγάλης ιδέας, του Αριστοκράτη που πρόσφερε στο βωμό της Πατρίδας όλες του τις δυνάμεις, πνευματικές, ψυχικές και σωματικές, επισφραγίζοντας στο τέλος με την θυσία της ίδια του της Ζωής την αγωνιστική του πορεία. Ο Περικλής Γιανόπουλος είχε αυτοκτονήσει από αηδία και απογοήτευση στα 1910. 10 χρόνια μετά η φρικτή μοίρα του ελληνισμού βοηθημένη από κίβδηλες συνειδήσεις μιας σάπιας «εθνικής» δημοκρατικής κυβέρνησης έστελνε στο μνήμα του τον μόνο άνθρωπο που μπορούσε να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων κατά τον Μεσοπόλεμο. Οι κάπηλοι ιστορικοί με την πεπερασμένη γνώση και την παραμορφωτική οπτική των στείρων αντεθνικών τους ιδεών απώθησαν τον Οδηγητή αυτόν της Ελλάδος στο περιθώριο, τόσο ώστε να χρειάζεται η εκπομπή ενός μίσθαρνου, δημοκρατίζοντος δημοσιογράφου που διαφήμιζε το βιβλίο του για να μάθει ο Λαός ποιος ήταν ο ΄Ιδας. Αιδώς Αστείοι! Χρειάστηκε ένας Φρέντυ Γερμανός για να μάθει ο σύγχρονος ελληνισμός τον ΄Ιωνα, τον ανειρήνευτο μαχητή του ελληνισμού. Εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές τιμάμε την σεπτή μνήμη του και θυμόμαστε δυο φράσεις κλειδιά που έγραψε, από τους τόμους των έργων του: «Για όλα φταίνε οι μασώνοι, οι Εβραίοι...» ("ΟΣΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ") και «πρέπει να συνταιριάξω τα δυο ρεύματα Εθνικισμό και Σοσιαλισμό, σε μια καινούργια ιδέα» ("ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΞΟΡΙΑΣ" - 1918).

Στο προσκλητήριο των Ελλήνων, όταν έρθει η ώρα της Νέμεσης, η ώρα του Νέου κόσμου, θ' ακουστεί: ΙΩΝ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ — ΠΑΡΩΝ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

* Πληροφορούμε τους αναγνώστες μας ότι λόγω του αφιερώματος του προηγουμένου τεύχους στον Rudolf Hess, εξ αιτίας του γεγονότος του θανάτου του, το περιεχόμενο των ενημερωτικών στηχών του περιοδικού μας («Αισθητικά Νέα», «Νέα απ' όλο τον κόσμο», «Σημεία των καιρών») του παρόντος τεύχους αφορούν γεγονότα των δύο τελευταίων μηνών.
** Επίσης πληροφορούμε τους αναγνώστε μας ότι λόγω τεχνικών δυσκολιών, στο παρόν τεύχος θα παραληφθεί η συνέχεια του έργου του Alfred Rosenborg «Ο Μύθος του 20ου Αιώνος».

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ — ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Πληροφορούμε τους αναγνώστες μας ότι στα γραφεία της Χρυσής Αυγής, Πειραιώς 4, Ομόνοια, 5ος όροφος, Γραφείο 4 εκτός από την μηνιαία έκδοσή μας μπορούν να προμηθευτούν και τα παρακάτω βιβλία:

1. ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Είναι το κείμενο των Ιδεολογικών Αρχών του Κινήματός μας.

2. ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ — Ο ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Μελέτη για τον Μεγάλο αυτό Έλληνα, γραμμένη από τον Ν.Γ. Μιχαλολιάκο.

3. ΙΟΥΛΙΟΥ ΕΒΟΛΑ — Ο ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ, Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΝΙΚΗ.

Φιλοσοφικό δοκίμιο του Μεγάλου Ιταλού Φιλοσόφου.

4. Α. ΧΙΤΛΕΡ — ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΣΠΟΡΤΠΑΛΑΣΤ ΣΤΙΣ 30/1/1941.

Μια εμπνευσμένη ομιλία του Αρχηγού του Γ΄ Ράιχ στην επέτειο της κατακτήσεως της εξουσίας από το Εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα.

5. ΝΕΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΑΞΙΣ.

Το κείμενο της διακηρύξεως του Συνεδρίου της Νέας Ευρωπαϊκής Τάξεως, που έγινε στη Βαρκελώνη της Ισπανίας. Στο συνέδριο αυτό έλαβαν μέρος αντιπρόσωποι από έντεκα χώρες μεταξύ των οποίων υπήρχε και αντιπρόσωπος της Χρυσής Αυγής.

6. SAVITRI DEVI — ΙΝΔΙΑΙ ΚΑΙ ΝΑΖΙΣΜΟΣ.

Μια μελέτη της Εθνικοσοσιαλίστριας συγγραφέως S. Devi στην οποία μελέτη γίνεται αντιληπτό πως ο Ναζισμός δεν υπήρξε μια καινοφανής πολιτική θεωρία, αλλά πως ήταν αυτή η ίδια η αρχέγονη Πίστη της Αρίας Φυλής.

7. ΧΑΝΣ ΚΛΩΪ — ΠΡΟΣ ΕΝΑ ΝΕΟ ΚΟΣΜΟΕΙΔΩΛΟ.

Στην εργασία του αυτή που δημοσιεύθηκε το 1943 ο Ελβετός καθηγητής Χάνς Κλώϊ, μας ομιλεί για το Νέο Κοσμοείδωλο, που προτείνει ο Εθνικοσοσιαλισμός, το Βιολογικό Κοσμοείδωλο, της Βιολογίας λογιζόμενης όχι απλώς και μόνο σαν μιας θετικής επιστήμης, αλλά κάτι πέρα και πάνω από αυτό.

8. ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΝΑΒΑΣΙΣ.

Πρωτότυπη ποιητική συλλογή του Λ.Γ. Σταύρου.

9. ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΜΑΧΗΣ.

Κάλεσμα για αγώνα των Συναγωνιστών Λουκά Γ. Σταύρου και Ζήνωνος Πογιατζή.

10. ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΑΚΤΙΚΗΣ.

Τι πρέπει να κάνουμε, πως πρέπει να δώσουμε τη μάχη βήμα προς βήμα σύμφωνα πάντα με τις σημερινές αντικειμενικές συνθήκες και μένοντας απαρασάλευτα πιστοί στις ιδεολογικές μας Αρχές. Αυτό είναι το αντικείμενο της τελευταίας εκδόσεως της «Χρυσής Αυγής».

Συναγωνιστές, μην λησμονήτε η Γνώσις είναι Δύναμις. Εμείς κρατούμε τη Σημαία, εσείς οφείλετε τουλάχιστον μια παρουσία, που θα δώσει θάρρος σε εμάς να συνεχίσουμε την προσπάθεια και σε εσάς τα απαραίτητα ιδεολογικά και πολιτικά όπλα για την καθημερινή σας μάχη με τους εχθρούς της ιδέας μας, που είναι και εχθροί της Πατρίδας.